உ

ஸ்ரீமதப்பய்ய தீக்ஷிதரவர்கள் அருளிச்செய்த

ஆதித்ய ஸ்தோத்ர ரத்னம்

மாயவரம், ஸாமவேத ச்ரௌத ஸ்மார்த்த லக்ஷண
வித்வான் வேதாந்த சிரோமணி, தர்மக்ஞ

ம. ராமனாததீக்ஷிதர்

இயற்றிய உரையுடனும்

ஸ்ரீ காஞ்சீகாமகோடி பீடாதிபதி ஸ்ரீ ஜகத்குரு

ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

அவர்கள் ஸ்ரீமுகத்துடனும் கூடியது

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்

4, பிரான்ஸிஸ் ஜோஸப்புத் தெரு, சென்னை

பதிப்புரிமை] 1959 [விலை 50 ந.பை.

முதற் பதிப்பு: நவம்பர் 1959

PRINTED AT THE LIBERTY PRESS, MADRAS-1

|| श्रीः ||

मुद्रा

श्रीमत्परमहंस परिव्राजकाचार्यवर्यश्रीमच्छंकरभगवत्पाद प्रतिष्ठित श्रीकाञ्चीकामकोटि पीठाधिपजगद्गुरूणां आचार्यपादानां नारायणस्मरण-पूर्विकेयमाज्ञा निवेद्यते ।

शिवतत्त्वविवेक-शिवार्कमणिदीपिकादिशताधिकग्रन्थकर्तॄणां शिव-भक्तधुरंधराणां श्रीमदप्पय्यदीक्षितेन्द्राणां कृतिषु आदित्यस्तोत्ररत्ननामकं स्तोत्ररत्नमुत्कर्षेण राजते ।

अस्मिन् स्तोत्रे, स्वेनैव रचितायां रत्नप्रकाशिकाख्यायां वृत्तौ च श्रीदीक्षितेन्द्रैः भगवत्सूर्यसंबन्धीनि मण्डल-रथ-चक्राश्वादितत्त्वानि, तदु-पासकदेवादिविशेषाः, तत्किरणैः लोकशुद्धिप्रकाराः, तन्मण्डलान्तर्या-मिणः परमेश्वरस्य महिमा, तदुपासनेन जायमानानि फलानि इत्यादयो विषयाः श्रुतिस्मृतिपुराणादि प्रमाणोपष्टम्भेन प्रकटीकृताः ।

एतादृशस्तुतितल्लजं गैर्वाणवाणीपरिचितिरहितानां द्राविडीज्ञानां सुलभबोधाय मायूरक्षेत्राभिजन धर्मज्ञ श्रीरामनाथदीक्षितविरचितेन श्रीदीक्षितेन्द्र वृत्त्यनुसारिणा द्राविड्यनुवादेन सनाथीकृतं श्रीकामकोटिकोश-स्थानाधिकारिभिः मुद्रापितमवलोक्य सन्तुष्यामः ।

आस्तिकाः एतत्स्तोत्रमणेः पठनश्रवणादिना सवितृमण्डलमध्य-वर्तिनमीश्वरं सेवमानाः तत्कृपया आरोग्यादि निखिलभाग्यवहा भवन्तु ।

विजययात्रास्थानम्
आरणि
विकारि फाल्गुनशुद्ध चतुर्दशी

नारायणस्मृतिः

॥ श्री शिवाभ्यां नमः ॥

முகவுரை

ஆதித்ய ஸ்தோத்ர ரத்னம் என்பது ஸ்ரீமதப்பய்ய தீக்ஷிதரவர்கள் இயற்றியது. ஸ்ரீமான் அப்பய்ய தீக்ஷிதரவர்கள் ஸ்ரீ பரமசிவனின் அவதாரமென்று சிவ ரஹஸ்யம் முதலிய நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆசார்ய பகவத்பாதாள் ஸ்தாபித்த ஆறு மதங்களில் சைவ மதத்தைத் தழுவி சிவார்க்கமணி தீபிகை முதலிய பல நூல்களை இயற்றியுள்ளார். பரிமளம், நியாய ரக்ஷாமணி முதலிய பல நூல்களை இயற்றி அத்வைத மதத்தை நிலைநாட்டியுள்ளார். சிறிய ஸ்தோத்ரம் முதல் பெரிய சாஸ்திர க்ரந்தங்கள் வரை 104 க்ரந்தங்களை பாமரர் முதல் பண்டிதர் வரை ரஸிக்க முடிய இயற்றியுள்ளார்.

அதில் இந்த ஆதித்ய ஸ்தோத்ர ரத்னம் என்பது ஸூர்ய பகவானைப்பற்றியுள்ளது. இதில் வேதங்களிலும் ஸ்மிருதிகளிலும், இதிகாச புராணங்களிலும் ஸூர்ய பகவானைப்பற்றி வர்ணித்திருக்கும் விசேஷங்களை 12 சுலோகங்களில் சுருக்கமாகவும், எளியதாகவும் கூறுகிறார். இந்த ஸ்தோத்ரத்தைப் படிப்பவர்கள் ஸூர்யனைப்பற்றிய விசேஷங்கள் அனைத்தையும் அறிந்துகொள்ள முடியும். ஸூர்ய பகவானைப்பற்றிய விவரங்களை ஒவ்வொருவரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவச்யம். ஸூர்யன் ப்ரத்யக்ஷமான தெய்வம். மற்ற தெய்வங்களை நிரூபிப்பது கடினமான முறை. ஸூர்யனை நிரூபிப்பது வெகு ஸுலபம். उतैनं गोपा: अदृशन् अदृशन् उदहार्य:, என்று இடையர்கள், ஜலம் எடுக்கும் ஸ்த்ரீகள் இவர்கள்கூட, நன்கு காணுகிறார்கள் என்று வேதம் கூறுகிறது.

இந்துக்களல்லாதவர்கூட காலையில் கிழக்கே பார்த்துக்கொண்டு ஸூர்யனை வணங்குகிறார்கள். அயல்தேசங்களில் உள்ளவர்களும் ஸூர்யனைப்பற்றிக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

இவ்விதம் எல்லோராலும் தெய்வமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஸூர்யனைப்பற்றி வேத சாஸ்த்ரங்கள் என்ன கூறுகின்றனவென்பதை நாம் அறியவேண்டாமா? அவ்விதம் அறிவது ஸாதாரண ஜனங்களுக்கு ஸுலபமல்ல. இந்த ஸ்தோத்ரத்தைப் படித்தால் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளலாமென்பது படிப்பவர்களுக்கு நன்கு விளங்கும்.

மஹா பாரதத்தில் பாண்டவர்கள் காட்டில் வாஸம் செய்யும்பொழுது ரிஷிகள், பட்டிணத்து ஜனங்கள் பலர், தர்மபுத்ரருடன்கூட இருக்கிறார்கள். தன்னை அண்டிய இந்த ஜனங்களுக்கு ஆஹாரம் அளிக்கவேண்டிய பொறுப்பு தர்மபுத்ரருக்கு ஏற்படுகிறது. அப்பொழுது ஸூர்ய பகவானை துதித்து அவரிடமிருந்து அக்ஷய பாத்ரத்தைப் பெறுகிறார். அந்த பாத்ரம் எவ்வளவு பேர்களானாலும் ஆஹாரமளிக்கின்றது. இவ்விதம் ஸூர்ய மஹிமை வர்ணிக்கப்படுகிறது.

ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திலும் இராவணனுடன் யுத்தம் செய்து சோர்வடைந்திருக்கும் ஸமயத்தில் இராமபிரானுக்கு அகஸ்த்ய மகரிஷி ஸூர்ய பகவானின் அருள் உண்டாவதற்காக, “ततोयुद्ध परिश्रान्तं समरेचिन्तयास्थितम् ।
रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् ॥” என்றாரம்பித்து ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்ரத்தையுபதேசிக்கின்றார்.

ஸ்ரீமத் பாகவதத்திலும் ஸத்ராஜித் என்பவர் ஸூர்ய பகவானையுபாசித்து ஸ்யமந்தகம் என்ற மணியைப் பெற்

ளர். அதன் பெருமை தினம் 8 பாரம் தங்கத்தை விளைவிக்குமென்றும், துர்பிக்ஷம் முதலியது ஏற்படாதென்றும் ப்ரஸித்தி பெற்றது.

மற்றும் பல புராணங்களில் ஸூர்ய பகவானைப்பற்றிய விசேஷங்கள் பலவாருகக் கூறப்படுகின்றன.

ஸ்காந்த புராணத்தில், "आरोग्यं भास्करादिच्छेत्" என்று ஸூர்யன் அருள் இருந்தால் வ்யாதிகள் அணுகாவென்று கூறப்படுகிறது.

உபநிஷத்துக்களில் ஸூர்யனை ப்ருஹ்மமாக உபாஸனம் செய்யும்படியும் அவரே நற்கதியையடைவிக்கின்ருரென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதம் வர்ணிக்கப்படுகிற ஸூர்ய பகவானின் இரதத்தை முதல் ச்லோகத்தில் 10,000 யோசனையுள்ள தென்றும், ஒரு சக்ரம், ஏழு சந்தஸ்ஸுகளாகிய குதிரைகளுள்ள தென்றும், மஹாமேரு பர்வதத்தைச் சுற்றிவருகிறதென்றும் கூறப்படுகிறது.

இரண்டாவது ச்லோகத்தில் ஸூர்ய மண்டலத்தில் உள்ள ஆதித்யன் முதலிய 7 தேவர்கள் ஒவ்வொரு மாதத்திலும் ஸூர்ய பகவானை யுபாஸிக்கின்ருர்கள் என்று கூறப்படுகின்றது. மூன்ருவது ச்லோகத்தில் ஸூர்ய கிரணங்கள் ப்ராணிகளின் சரீரத்தில் நாடிகள் வழியாகப் ப்ரவேசித்து ஹ்ருதயத்தை வ்யாபித்திருக்கின்றன வென்றும், கிரணங்கள் மூலம் பெறுகும், அமிருதத்தை தேவர்கள், பித்ருக்கள், மனிதர்கள் பருகுகிருர்களென்றும், வெப்பம், மழை, பனி இவைகளைக் கொடுத்து ப்ராணிகளைக் காப்பாற்றுகின்றன வென்றும் கூறப்படுகின்றது.

நான்காவது ச்லோகத்தில் மேரு பர்வதத்தைச் சுற்றி வரும் ஸூர்யன் தான் ஓரிடத்தில் இருந்துகொண்டு கிர

ணங்களால் ஐந்து திசைகளை வ்யாபிக்கின்றார் என்றும், நக்ஷத்திரங்கள், க்ருஹங்கள் இவைகளுக்கு ப்ரகாசத்தைக் கொடுக்கின்றாரென்றும், ப்ரளய காலத்தில் ஏழு உருவத்துடன் உலகத்தை எரிக்கின்றாரென்றும் கூறப்படுகின்றது.

ஐந்தாவது ச்லோகம் 12 மாதங்களிலும், 12 பெயருடன் இருந்துகொண்டு தன் கிரணங்களால் உலகத்தை சுத்தி செய்கிறாரென்றும், அவ்விதம் சுத்திசெய்யாத மாதத்தில் (மலமாதம்) நற்காரியங்கள் செய்யக்கூடாதென்றும் கூறுகிறது.

ஆறு முதல் நான்கு ச்லோகங்களால் ஸூர்ய மண்டலத்தில் வஸிக்கும் ஸூர்ய பகவானை வேதங்கள், த்வாதசாதித்யர்கள், கந்தர்வர்கள் முதலியவர்கள் உபாஸிக்கின்றனர் என்றும், வ்யாஹ்ருதிகளால் ப்ருஹ்ம ரூபமாக உபாஸிக்கத் தகுந்தவரென்றும் கூறப்படுகின்றது.

பிறகு மூன்று ச்லோகங்களால் ஆதித்யாந்தர்யாமியான பரமேசுவரனின் மஹிமை கூறப்படுகின்றது. யாகங்களின் பயன் மிகுந்ததாக ஆவதற்கு உத்கீத பக்தியிலுள்ள ஓங்காரத்தில் அவரை உபாஸிக்கவேண்டுமென்றும், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கும் புருஷன் அவரை உபாஸிக்கும் முறையும், எல்லோருக்கும் ப்ரத்யக்ஷ தெய்வமென்றும், காயத்ரீ மந்திரத்திற்குப் பொருளாக விளங்குகிறாரென்றும் வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

13, 14 ச்லோகங்களில் கீழ்ச்சொல்லிய விஷயங்களைச் சுருக்கமாகவும் இந்த ஸ்தோத்ரத்தைப் படிப்பவர்களுக்குப் பயனும் கூறப்படுகின்றது.

இவ்விதம் இந்த ஸ்தோத்ரத்தில் ஸூர்ய பகவானைப் பற்றிய விவரங்களும், இதைப் பாராயணம் செய்பவர்

களுக்கு துஸ்வப்நம், பயங்கர வ்யாதிகள், நவக்ரஹ தசா புக்தி தோஷங்கள் விலகுகின்றனவென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. மற்றும் ஆதித்ய ஸ்தோத்ரம், ஆதித்ய கவசம், ஆதித்ய ஹ்ருதயம், சங்கராந்தி பூஜை, ஸூர்யாஷ்டோத்தர நாமாவளி, ஸ்த்ரீகள் செய்யும் ஸூர்ய நமஸ்கார பூஜை முதலியதும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த அறிய க்ரந்தத்தைக் கொடுத்தும் இதை மொழி பெயற்கும் புத்தி சக்தியை அளித்தும் அனுக்ரஹித்த எனது ப்ரஹ்மவித்யாசாரியாளான பேலகம் சாஸ்திர ரத்னகர P. S. ஸ்ரீராம சாஸதிரிகள் அவர்களுக்கு நமஸ்கார பூர்வகமாக நன்றியை பலமுறை தெரிவிக்கிறேன்.

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளான ஸ்ரீ மதாசார்யாளின் ஆக்ஞையின்பேரில் எழுதப்பட்ட இந்த ஸ்தோத்ரத்தை பாராயணம் செய்து க்ருதார்த்தர்களாக ஆகவேண்டுமாக ப்ரார்த்திக்கின்றேன்.

மாயூரம் M. ராமநாத தீக்ஷிதர்.

॥ सूर्य कवचम् ॥

अस्यश्री सूर्यकवच महामन्त्रस्य – अगस्त्यो भगवान् ऋषिः – अनुष्टुप्छन्दः सूर्योदेवता–श्रींबीजं–णींशक्तिः – सूं कीलकम् सूर्यप्रसाद सिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ।

॥ ध्यानम् ॥

जपाकुसुमसंकाशं द्विभुजं पद्महस्तकम् ।
सिन्दूरांबरमाल्यंच रक्तगंधानुलेपनम् ॥

माणिक्यरत्नखचितं सर्वाभरणभूषितम् ।
सप्ताश्वरथवाहन्तु मेरुंचैव प्रदक्षिणं ॥

कुर्वाणं - इति शेषः—

देवासुरवरैर्वन्द्यं घृणिभिः परिवेष्टितम् ।
ध्यायेत्पठेत्सुवर्णाभं सूर्यस्यकवचं मुदा ॥

॥ अथ कवचम् ॥

घृणिःपातु शिरोदेशं सूर्यःपातु ललाटकम ।
आदित्यो लोचनेपातु श्रुतिंपातु दिवाकरः ॥
घ्राणंपातु सदाभानुः मुखंपातु सदारविः ।
जिह्वांपातु जगन्नेत्रः कण्ठंपातु विभावसुः ॥
स्कन्धौ ग्रहपतिः पातु भुजौपातु प्रभाकरः ।
करावब्जकरः पातु हृदयं पातु भानुमान् ॥

मध्यं पातु सुसप्ताश्वो नाभिं पातु नभोमणिः ।
द्वादशात्मा कटिं पातु सविता पातु सक्थिनी ॥

ऊरू पातु सुरश्रेष्ठो जानुनी पातु भास्करः ।
जंघे मे पातु मार्ताण्डो गुल्फौ पातु त्विषां पतिः ॥

पादौ दिनमणिः पातु पातु मित्रोऽखिलं वपुः ।

॥ फलश्रुतिः ॥

आदित्यकवचं पुण्यं अभेद्यं वज्रसन्निभम् ।
संवत्सरमुपासित्वा साम्राज्य पदवीं लभेत् ।
सर्वरोगभयादिभ्यः मुच्यते नात्रसंशयः ॥

॥ सूर्यस्तोत्रम् ॥

शुक्लां+शान्तये–ओंभूः–मम–प्रीत्यर्थम्–सूर्यस्तोत्र महामन्त्रजपं करिष्ये ॥

अस्यश्रीसूर्यस्तोत्रमहामन्त्रस्य–अगस्त्य ऋषिः–अनुष्टुप्छन्दः–सूर्योदेवता–सूं बीजं–यं शक्तिः–मंकीलकम् । मम सूर्यप्रसाद सिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥

1. आदित्याय अंगुष्ठाभ्यां नमः 2. असुरारये तर्जनीभ्यां नमः 3. दिवाकराय मध्यमाभ्यां नमः 4. प्रभाकराय अनामिकाभ्यां नमः, 5. सहस्रकिरणाय कनिष्ठिकाभ्यां नमः 6. मार्ताण्डाय करतल कर प्रृष्ठाभ्यां नमः, आदि+य हृदयाय नमः, असु+ये शिरसेस्वाहा-

दिवा+शिखायैवषट्, प्रभा+कवचाय हुम्, सहस्रकिरणाय नेत्र-त्रयायवौषट्, मार्ताण्डाय अस्त्रायफट्, भूर्भुवस्सुवरोमिति दिग्बन्धः ।

॥ ध्यानम् ॥

ध्यायेत्सूर्यमनन्तकोटिकिरणं तेजोमयं भास्करं
भक्तानामभयप्रदं दिनकरं ज्योतिर्मयं शंकरम् ।
आदित्यं जगदीशमच्युतमजं त्रैलोक्यचूडामणिं
भक्ताभीष्टवरप्रदं दिनमणिं मार्ताण्डमाद्यं शुभम् ॥

लं पृथिव्यात्मने गन्धान् धारयामि – हं आकाशात्मने पुष्पाणि समर्पयामि – यं वाय्वात्मने धूपमाघ्रापयामि – रं वह्न्यात्मने दीपं दर्शयामि – वं अमृतात्मने अमृतं निवेदयामि – सं सर्वात्मने सर्वोपचारान् समर्पयामि ।

॥ अथ स्तोत्रम् ॥

कालात्मा सर्वभूतात्मा वेदात्मा विश्वतोमुखः ।
जन्ममृत्युजराव्याधिसंसारभयनाशनः ॥

ब्रह्मस्वरूप उदये मध्याह्नेतु महेश्वरः ।
अस्तमाने स्वयंविष्णुः त्रयीमूर्ति र्दिवाकरः ॥

एकचक्ररथोयस्य दिव्यः कनकभूषितः ।
सोऽयं भवतु नःप्रीतः पद्महस्तो दिवाकरः ॥

पद्महस्त परंज्योतिः परेशाय नमोनमः ।
अण्डयोने महासाक्षिन् आदित्याय नमोनमः ॥

कमलासन देवेश भानुमूर्ते नमोनमः ।
धर्ममूर्ते दयामूर्ते तत्वमूर्ते नमोनमः ॥
सकलेशाय सूर्याय क्षान्तेशाय नमोनमः ॥

॥ फलश्रुतिः ॥

क्षयापस्मारगुल्मादि दुर्दोषव्याधिनाशनम् ।
सर्वज्वर हरंचैव कुक्षिरोग निवारणम् ॥
एतत्स्तोत्रंशिवप्रोक्तं सर्वसिद्धिकरंपरम् ।
सर्वसंपत्करंचैव सर्वाभीष्टप्रदायकम् ॥

இந்த ஸௌர்ய ஸ்தோத்ரத்தை ஜபிப்பவர்களுக்கு
க்ஷயம், அபஸ்மாரம், குல்மம், (வயிற்று நோய்) மற்று
முள்ள ஜ்வரம் முதலியது நிவர்த்தியடையும்.
ஐச்வர்யத்தையும் மற்றுமுள்ளமனோ
ரதங்களையும் கொடுக்கும்.
ஸ்ரீ பரமசிவனால் சொல்லப்பட்டது.

பொருளடக்கம்

		பக்கம்
1.	முகவுரை	iii
2.	ஸூர்ய கவசம்	viii
3.	ஸூர்ய ஸ்தோத்ரம்	ix
4.	ஆதித்ய ஸ்தோத்ர ரத்னம்	1—35
5.	ஆதித்ய ஹ்ருதயம்	36—42
6.	ஸூர்யாஷ்டோத்தரசதநாமாவளிঃ	43—48
7.	ஸூர்ய மந்த்ரம்	49
8.	ஸூர்ய மந்த்ர அர்த்தம்	50, 51
9.	சங்கராந்தி ஸூர்யநாராயணபூஜை	52—58
10.	கோபூஜை	59—60
11.	ஸ்திரீகளுக்கு ஸூர்யநமஸ்காரம்	61—63

நவக்ரஹங்கள்

ஸூரியன்

சந்திரன்

குஜன்

புதன்

குரு

நவக்ரஹங்கள்

சுக்ரன்

சநி

ராஹு

கேது

श्री शिवाभ्यां नमः

ஸ்ரீமதப்பய்ய தீக்ஷிதரவர்கள் அருளிச்செய்த

ஆதித்ய ஸ்தோத்ர ரத்னம்

आदित्यस्तोत्ररत्नस्य वृत्तीरत्नप्रकाशिका ।
अस्माभिरेव क्रियते नाति संकोचविस्तरा ॥ १ ॥

ஆதித்ய ஸ்தோத்ர ரத்னம் என்ற க்ரந்தத்திற்கு அதிக சுருக்கமும் விஸ்தாரமுமில்லாமல் ரத்னப்ரகாசிகை என்ற வ்யாக்யானம் என்னால் செய்யப்படுகிறது"

முதல் ச்லோகத்தினால் ஸகல வேதஸ்வரூபியாயும் ப்ரத்யக்ஷதெய்வமாயும் இருளைப் போக்கி ஒளியைப் பரப்பி அருளைத்தருபவருமான ஸ்ரீஸூர்ய நாராயணமூர்த்தியின் காலஸ்வரூபமாய் விளங்கும் இரதத்தை வர்ணிக்கின்றார்.

विस्तारायाममानं दशभिरुपगतो योजनानां सहस्रैः
चक्रे पञ्चारनाभित्रितयवति लसन्नेमिषट्के निविष्टः ।
सप्तच्छन्दस्तुरङ्गाहितवहनधुरो हायनांशत्रिवर्ग-
व्यक्त्या क्लृप्ताखिलाङ्गः स्फुरतु मम पुरः स्यन्दनश्चण्डभानोः ॥ २ ॥

"விஸ்தாராயாமமானம் தசபிருபக
தோயோஜநாநாம்ஸஹ
ஸ்ரை: சக்ரே பஞ்சாரநாபித்ரிதயவதி
லஸன் நேமி ஷட்கே நிவிஷ்ட:

ஸப்தச் சந்தஸ் துரங்காஹித
வஹநதுரோஹாயநாம்ச த்ரிவர்க
வ்யக்த்யா க்லுப்தா கிலாங்க :
ஸ்புரது மம புர : ஸ்யந்
தனச் சண்ட பானோ ;''1''

ஸூர்யபகவானின் இரதம் பதினாயிரம் யோஜனை நீளமும் அகல முள்ளது. ஒரு சக்ரமும் ஐந்து ஆரங்களும் *ஆறுவட்டங்களும் மூன்று மேகலையுடன் கூடிய ஒரு குடமும் ஏழு குதிரைகளுமுள்ளது. காயத்ரீ, உஷ்ணிக், அனுஷ்டுப், ப்ருஹதீ, பங்தீ, த்ரிஷ்டுப், ஜகதீ என்ற ஏழு சந்தஸ்ஸுகளும், 7 குதிரைகளாக அமைந்தன. "सप्तत्वा हरितोरथे वहन्ति देवसूर्य" என்ற மந்திரம் இதை விளக்குகிறது.

இந்த இரதத்திற்கு சக்ரம் முதலிய அவயவங்களாக வருஷத்தின் அவயவங்களான பகல் இரவு கலை காஷ்டை முஹூர்த்தம் முதலியவைகளும், தர்மம் அர்த்தம் காமம் என்ற த்ரிவர்கமும் அமைந்துள்ளது. அதாவது பகல் சக்ரத்தின் நடுவிலுள்ள மூன்று மேகலையுடன் கூடிய குடம், ஐந்துருதுக்களும் ஹேமந்தசிசிர ருதுக்களை ஒன்றாகக் கருதி, அல்லது மத்ஸ்ய புராணத்தின்படி ஸம்வத்ஸரம், பரிவத்ஸரம், உத்வத்ஸரம், அனுவத்ஸரம். வத்ஸரம் என்ற ஐந்தும் இரததின் ஐந்து ஆரங்கள். வஸந்தம் முதலிய ஆறு ருதுக்களும் ஆறு வட்டங்கள். வருஷம் இரதத்தின் நடுவில் யஜமானன் உட்காருமிடம், இதற்கு नीडम् - (நீடம்) என்று பெயர். தக்ஷிணாயனம் உத்தராயணம் இரண்டும் குதிரையை தேரில் கட்டுவதற்காக இருபக்கங்களிலும் கோர்க்கப்பட்ட கட்டைகள். இதற்கு कूवरम् (கூபரம்) என்று பெயர். முஹூர்த்தங்கள் கட்டையையும் தோல்களையும்

* வண்டி சக்ரத்தின் குடத்திலும் வட்டத்திலும் கோர்க்கப்பட்ட கட்டைகள்.

சேர்க்கும் இரும்புக் கீல்கள்-இதற்கு - बन्धनम् (பந்தனம்) என்று பெயர். கலைகள் நுகத்தடியின் கீல்கள். இதற்கு. शम्या (சம்யா) என்று பெயர். காஷ்டைகள் இரதத்தின் முன் பாகத்தில் நுணி நீண்டதாகவும் கூர்மையாகவும் போடப்பட்ட கட்டை. இதற்கு घोणा (கோணு) என்று பெயர். க்ஷணங்கள் அச்சு, நிமிஷங்கள் இரதத்தின் அடிபாகத்தில் நீளமாய்ப் போடப்பட்ட கட்டை. இதற்கு अनुकर्ष: (அனுகர்ஷம்) என்று பெயர். லவங்கள் நுகத்தடிக்கும் தேர்த்தட்டிற்குமுள்ள கட்டை. இதற்கு ईषा (ஈஷா) என்று பெயர். இரவு யஜமானனைக்காற்பதற்காக எதிரில் வைக்கப்பட்ட ஒரு கட்டை. இதற்கு वरूथ: (வருதம்) என்று பெயர். தர்மம் கொடி மரம். ध्वज: என்று பெயர், அர்த்தம் காமம் இரண்டும் நுகத்தடிக்கும் அச்சுக்கும் கோடி பாகங்கள்.

நிமேஷம் என்பது இமை கொட்டும் நேரம். அதில் பாதி பாகம் லவம். அதில் கால் பாகம் க்ஷணம், 18 நிமேஷங்கள்—கொண்டது ஒரு காஷ்டை. 30 காஷ்டைகள் கொண்டது ஒரு முஹூர்த்தம், இரண்டு நாழிகைகள், இவ்விதம் அவயவங்களைத் தெரிந்து கொண்டு த்யானம் செய்தால் விசேஷ பலனுண்டு. இவ்விதம் அமைந்துள்ள ஸூர்ய பகவானின் இரதம் என் எதிரில் தோன்றட்டும், என்று அர்த்தம். இவ்விதம் இரதத்தின் அமைப்பைப்பற்றிக் கூறினேம். இனிமேல் இந்த இரதம் சுற்றிவரும் வழியைப்பற்றி புராணங்களிலுள்ளதை விவரிப்போம்,

ஐம்பது கோடியோஜனை விஸ்தாரமுள்ள பூகோளத்தின் நடுவில் லக்ஷம் யோஜனை விஸ்தாரமுள்ளது ஜம்பூத்வீபம். இது உப்புஸமுத்திரத்தினுல் சூழப்பட்டும் மஹாமேருபர்.

வதத்திஞல் தாங்கப்பட்டுமிருக்கிறது. மஹாமேரு பர்வதம் 16000 யோஜனை அடிபாகமும் 32000 யோஜனை சிகரத்தின் விஸ்தாரமும், 84000, யோஜனை உயரமுமுள்ளது. தாமரை புஷ்பம் போல் அமைந்திருக்கும் பூமண்டலத்திற்கு கர்ணிகை போல் அமைந்துள்ளது தங்கமயமானது. உப்பு ஸமுத்ரத்தைக் காட்டிலும் இரு மடங்கு விஸ்தாரமுள்ள ப்லக்ஷத்வீபம் அந்த உப்புஸமுத்ரத்தைச் சூழ்ந்திருக்கிறது. அதைச் சூழ்ந்துள்ளது கரும்புஸமுத்ரம், அதைக் சூழ்ந்துள்ளது சால்மலீத்வீபம். அதைச் சூழ்ந்துள்ளது ஸுராமய மானஸமுத்ரம். இவ்விதம் இருமடங்கு விஸ்தாரமுள்ள நெய், தயிர், பால், சுத்தஜலமயமான ஸமுத்ரங்களால் சூழப்பட்டுள்ள குச, க்ரௌஞ்ச, சாக, புஷ்கர, த்வீபங்கள் இருக்கின்றன. புஷ்கரத்வீபத்தின் நடுவில் 50,000, யோஜனை உயரமுள்ள சக்ராகாரமான மானஸோத்தரம் என்று ஒரு பர்வதம் இருக்கிறது. அதன் சிகரத்தின் மேல் 50,000, யோஜனை தூரத்தில் ஸூர்யரதத்தின் சக்ரம் இருக்கிறது அந்த சக்ரத்தின் நடுவில் கோர்க்கப்பட்ட அச்சுக்கட்டை ஜம்பூத் வீபத்தின் நடுவிலுள்ள மஹா மேரு பர்வதத்தின் மீது 16000, யோஜனை தூரம் கடந்து ஸஞ்சரிக்கின்ற வாயுஸ்கந்தத்திஞல் பிடிக்கப்பட்டு 1½ கோடியே ஏழுலக்ஷம் யோஜனை தூரம் நீள முள்ளதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அச்சுக் கட்டையில் இரதம் இருக்கிறது. இது த்ருவ மண்டலத்திலுள்ள வாயுவிஞல் இழுக்கப்பட்டுவருகிறது. இவ்விதம் மானஸோத்தர பர்வதத்தின் மீதுள்ள இரதமானது ஏழு குதிரைகள் பூட்டப்பட்டு எண்ணெயாடும் செக்கு ஒரு சக்ரத்துடன் இழுக்கப்படுவது போல் இழுக்கப்படுகின்றது. இந்தஇரதத்தின் மீது ஸூர்ய பகவான் இருந்து கொண்டு மஹாமேரு பர்வதத்தைச் சுற்றிவருகின்ருர்.

ச்லோகத்தில் சக்ரத்தின் மீது ரதமிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனல் ரதம் அச்சு மரத்தில்தான் இருக்கிறது. அப்படியானலும் சக்ரத்திலுள்ள அச்சிலிருப்பதால் சக்ரத்திலிருப்பதாகக் கூறுவது பொருந்தும் என்று அபிப்ராயம் "1"

ஸூர்ய மண்டலத்தின் மஹிமையைப் பற்றி இந்த ச்லோகத்தில் வர்ணிக்கின்ருர்.

आदित्यै रप्सरोभि र्मुनिभिरहिवरै: ग्रामणीयातुधानै:
गन्धर्वैर्वालखिल्यै: परिवृतदशमांशस्यकृत्स्नं रथस्य ।
मध्यं व्याप्याधितिष्ठन् मणिरिव नभसो मण्डलं श्चण्डरश्मे:
ब्रह्मज्योतिर्विवर्त: श्रुतिनिकरघनीभावरूपस्समिन्धे ॥ २ ॥

"ஆதித்யை ரப்ஸரோபி ர்முனி
பிரஹிவரை : க்ராமணீ யாதுதானை:
கந்தர்வைர் வால கில்யை : பரிவ்ருத தசமாம்சஸ்ய க்ருத்ஸனம் ரதஸ்ய ।
மத்யம் வ்யாப்யாதிதிஷ்டன்
மணிரிவ நபஸோ மண்டலம் சண்டரச்மே:
ப்ரஹ்மஜ்யோதிர்விவார்த்த : ச்ருதி நிகர கனீ
பாவரூபஸ் ஸமிந்தே"2"

ஆதித்யர்கள், அப்ரஸ்ஸூக்கள், ரிஷிகள், ஸர்ப்பங்கள் க்ராமணீக்கள்* இராக்ஷஸர்கள், கந்தர்வர்கள் இந்த ஏழு கணங்கள் ஸூர்யனுடைய பரிவார தேவதைகள். ஒவ்வொரு கணத்திலும் 12 பேர்களிருக்கிருர்கள். இவர்கள் சித்திரை முதலிய மாதங்களுக்கு அதிதேவதைகள். இவர்கள் ஒவ்வொரு மாதங்களிலும் ஏழு பேர் சேர்ந்த கணங்களாக ஸூர்ய மண்டலத்தைச் சுற்றிலுமிருந்து கொண்டு

* தேவர்களில் சிலர்.

மத்தியிலுள்ள ஸூர்யபகவானையுபாஸித்துவருகிறார்கள். வாலகில்யர்கள் என்று 10 லக்ஷம் பேர்களை பார்வதீ விவாக ஸமயத்தில் ப்ரஹ்மதேவன் தன் தேஜஸ்ஸினால் அக்னியில் உண்டாக்கினார். இவர்கள் கட்டைவிரல் அளவுள்ளவர்கள். ஸூர்யகிரணங்களை பானம் செய்துகொண்டு ஸூர்யன் போன்ற ஒளியுடன் ஸூர்யனைச் சுற்றிவருகிறார்கள். இந்த வாலகில்யர்களும் முன் சொல்லிய 12 கணங்களும் பதினாயிரம் யோஜனையுள்ள ஸூர்ய ரதத்தைச் சுற்றிலும் ஆயிரம் யோஜனை விஸ்தாரத்தை வ்யாபித்துக் கொண்டு ஸூர்ய பகவானையுபாஸித்து வருகிறார்கள். மிச்சமுள்ள ஒன்பதினாயிரம் யோஜனை விஸ்தாரமுள்ள நடு பாகத்தை ஸூர்ய மண்டலம் வ்யாபித்து வருகிறது. இதைப்பற்றி பின் ச்லோகத்தில் விவரிக்கப் போகின்றோம். இவ்வளவு விஸ்தாரமுள்ள ஸூர்ய மண்டலம் நமது பார்வைக்கு மிகச் சிறியதாகக் காணப்படுகிறது. எப்படி உயர்ந்த மலையின் சிகரத்திலிருந்து பார்த்தால் பூமியிலுள்ள பெரிய கோபுரங்கூட சிறியதாகக் காணப்படுகிறதோ அவ்விதம் அளவு கடந்த ஆகாயத்தில் வெகு தூரத்திற்கு அப்பால் செல்லுகின்ற ரதம் மிகச் சிறியதாகக் காணப்படுகிறது. இதை ச்லோகத்தில் 'मणिरिव नभसः' என்று ஆகாயத்திற்கு மணி போல் விளங்குகின்றதென்று வர்ணிக்கின்றார். வேதங்களின் ஸ்வரூபமாயமைந்துள்ள இந்த மண்டலம் உலகத்திற்குக் காரணமான பரப்ரஹ்மத்தின் ப்ரகாசத்தால் விளங்குகிறது. இவ்விதம் एषा त्रय्येव विद्यातपति, येन सूर्यस्तपति तेजसेद्धः, त्रयीमयाय त्रिगुणात्मधारिणे, तमेव भान्तमनु भातिसर्वं, என்ற ச்ருதிகளும் ஸ்மிருதிகளும் கூறுகின்றன.

சைத்ரம் முதலிய மாதங்களுக்கு அதிகாரியாயுள்ள தேவகணங்கள்.

மாதம்	ஆதித்யன் 1	முனிவர் 2	ஸர்ப்பம் 3	கந்தர்வர் 4	அப்ஸரஸ் 5	க்ராமணீ 6	இராக்ஷஸ 7
1. चैत्रम् சைத்ரம்	धाता தாதா	पुलस्त्यः புலஸ்த்யர்	वासुकिः வாஸுகி	तुम्बुरुः தும்புரு	कृतस्थला க்ருதஸ்தலா	रथकृत्* ரதக்ருத்	रक्षोहेतिः ரக்ஷோஹே
2. वैशाखम् வைசாகம்	अर्यमा அர்யமா	पुलहः புலஹர்	कङ्करीकः கங்கரீகன்	नारदः நாரதர்	पुञ्जकस्थला புஞ்சகஸ்தலா	रथौजाः ரதௌஜஸ்	प्रहेतिः ப்ரஹேதி
3. ज्येष्ठम् ஜ்யேஷ்டம்	मित्रः மித்ரர்	अत्रि அத்ரி	तक्षकः தக்ஷகன்	हाहाः ஹாஹா	मेनका மேனகா	रथस्वनः ரதஸ்வனன்	पौरुषेयः பௌருஷேய
4. आषाढम् ஆஷாடம்	वरुणः வருணன்	वसिष्ठः வஸிஷ்டர்	नागः நாகன்	हूहूः ஹூஹூ	सहजन्या ஸஹஜன்யா	रथमित्रः ரதமித்ரர்	वधः வதன்
5. श्रावणम् ச்ராவணம்	इन्द्रः இந்திரன்	अङ्गिराः அங்கிரஸ்	एलापुत्रः ஏலாபுத்ரன்	विश्वावसुः விச்வாவஸு	प्रम्लोचन्ती ப்ரம்லோசந்தீ	स्रोतः ஸ்ரோதஸ்	सर्पः ஸர்பன்
6. भाद्रपदम् பாத்ரபதம்	विवस्वान् விவஸ்வான்	भृगुः ப்ருகு	शंखपालः சங்கபாலன்	उग्रसेनः உக்ரசேனன்	निम्लोचन्ती நிம்லோசந்தீ	अरुणः அருணன்	व्याघ्रः வ்யாக்ரன்

* रथगृत्सः - என்று வேதத்தில் இருக்கிறது.

மாதம்	ஆதித்யன் 1	முனிவர் 2	ஸர்ப்பம் 3	கந்தர்வர் 4	அப்ஸரஸ் 5	க்ராமணீ 6	இராக்ஷஸன் 7
7. आश्विनम् ஆச்வினம்	पर्जन्यः பர்ஜன்யன்	भरद्वाजः பரத்வாஜர்	ऐरावतः ஐராவதன்	सर्वावसुः ஸர்வாவஸு	विश्वाची விச்வாசீ	सेनजित् ஸேனஜித்	आपः ஆப:
8. कार्तिकम् கார்திகம்	पूषा பூஷா	गौतमः கௌதமர்	धनञ्जयः தனஞ்ஜயன்	वसुरुचिः வஸுருசி	घृताची க்ருதாசீ	सुषेणः ஸுஷேணன்	वायुः வாயு
9. मार्गशीर्षम् மார்கசீர்ஷம்	अंशुः அம்சு	काश्यपः காச்யபர்	महापद्मः மஹாபத்மன்	चित्रसेनः சித்ரஸேனன்	ऊर्वशी ஊர்வசி	तार्क्ष्यः தார்க்ஷ்யன்	विद्युत् வித்யுத்
10. पौषम् பௌஷம்	गभस्तिमान् கபஸ்திமான்	क्रतुः க்ரது	कार्कोटकः கார்கோடகன்	ऊर्णायुः ஊர்ணாயு	पूर्वचित्तिः பூர்வசித்தி	अरिष्टनेमिः அரிஷ்டநேமி	सूर्यः ஸூர்யன்
11. माघम् மாகம்	त्वष्टा த்வஷ்டா	जमदग्निः ஜமதக்னி	कम्बलः கம்பலன்	धृतराष्ट्रः த்ருதராஷ்ட்ரன்	तिलोत्तमा திலோத்தமா	रथजित् ரதஜித்	ब्रह्मोपेतः ப்ருஹ்மோபேதன்
12. फाल्गुनम् பால்குனம்	विष्णुः விஷ்ணு	विश्वामित्रः விச்வாமித்ரர்	अश्वतरः அச்வதரன்	सूर्यवर्चाः ஸூர்யவர்ச்சஸ்	रम्भा ரம்பா	सत्यजित् ஸத்யஜித்	यज्ञोपेतः யஜ்ஞோபேதன்

இவ்விதம் ஏழு தேவதைகள் சேர்ந்த ஒவ்வொரு கணமும் சைத்ரம் முதலிய மாதங்களுக்கு அதிதேவதைகளாகவும். இரண்டு கணங்கள் வஸந்தம் முதலிய ருதுக்களுக்கு அதிகாரிகளாகவும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பெயரைச் சொன்னால் பாபங்கள் விலகுமென்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. "2"

"இந்த ச்லோகத்தில் ஸூர்யமண்டலத்திலிருந்து வெளி வரும் ஆயிரக்கணக்கான கிரணங்களின் மஹிமையைப் பற்றி துதிக்கின்றார்.

निर्गच्छन्तोऽर्कबिम्बान्निखिलजनिमतां हार्दनाडीप्रविष्टाः
नाड्यो वस्वादि बृन्दारकगणमधुनस्तस्य नानादिगुत्थाः ।
वर्षन्तःस्तोकमुष्णं तुहिनमपि जलान्यापिबन्तस्समन्तात्
पित्रादीनां स्वधौषध्यमृतरसकृतो भान्ति कान्तिप्ररोहाः ॥ ३ ॥

' நிர்கச்சந்தோர்கபிம்பாத் நிகில
ஜநிமதாம் ஹார்தநாடீப் விஷ்டா :
நாட்யோ வஸ்வாதி ப்ருந்தாரககண மதுந :
தஸ்யநாநா திகுத்தா : |
வர்ஷந்த : ஸ்தோக முஷ்ணம் துஹிநமபி
ஜலாந்யாபி ந்தஸ் ஸமந்தாத்
பித்ராதீனும் ஸ்வதௌ ஷத்யம்ருதரஸக்ருதோ
பாந்தி காந்தி ப்ர ரோஹா : | "3"

"ஸூர்ய மண்டலத்திலிருந்து வெளிவரும் கிரணங்கள் பிராணிகளின் தலையிலுள்ள ப்ருஹ்ம ரந்த்ரத்தின் வழியாக ஹ்ருதய நாடிகளை யடைகின்றன. இதைப் பற்றி சாந்தோக்யோப நிஷத்தில் தஹர வித்யையைச் சொல்லுமிடத்தில்

நன்கு கூறப்படுகிறது. அதாவது ஸூர்யனிடமிருந்து வரும் கிரணங்கள், எவ்விதம் ஒரு க்ராமத்திற்கும் வெகு தூரமுள்ள மற்றொரு க்ராமத்திற்கும் நடுவில் நீளமாயுள்ள ரஸ்தாவனது இரு கிராமங்களையும் அடைகிறதோ, அதே மாதிரி ஸூர்ய மண்டலத்திலிருந்து வெகு தூரம் கடந்துள்ள பூமியிலிருக்கும் பிராணிகளின் ஹ்ருதய நாடிகளை வ்யாபிக்கின்றன. இவ்விதம் அறிந்து உபாஸிப்பவன் ஹ்ருதயத்திலுள்ள அனேக நாடிகளில் ப்ரதானமான 101 நாடிகளுக்குள் ப்ருஹ்மரந்த்ரம் வரை செல்லும் ஸுஷும்ன நாடியின் வழியாக ஸூர்ய மண்டலத்தை க்ஷண நேரத்திலடைந்து அதன் வழியாக ப்ரஹ்ம லோகம் போகிறன். ப்ரஹ்ம லோகத்திலிருந்து ப்ரஹ்மாவின் அனுக்ரஹத்தால் ஞானமடைந்து மோக்ஷமடைகிறன். மறுபடி திரும்புவதில்லை. இவ்விதமறியாதவன் மற்றுமுள்ள பல நாடிகளின் வழியாகச் சென்று பலவிதமான கர்மகதிகளை யடைகிறன். ப்ரச்னோபநிஷத்தில் ஹ்ருதயத்திலிருந்து ப்ரதானமாக 101 நாடிகளும் அதற்கு கிளையாக ஒவ்வொன்றுக்கும் 100, மறுபடி அதன் கிளையாக 72000 நாடிகளும் இருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறது.

மேலும் வஸ்வாதி தேவகணங்கள் ஸூர்ய மண்டலத்திலிருந்து நாற் புறங்களிலும் பரவும் கிரணங்களை தேன் போல் ஆஸ்வாதனம் செய்கிறர்கள். சாந்தோக்யோபநிஷத் மூன்றுவது அத்யாயம் மதுவித்யையைப் பற்றிச் சொல்லுமிடத்தில் இது நன்கு விளங்குகிறது.

நம்மால் காணப்படும் ஸூர்ய மண்டலம் தேவர்கள் ஸேவிக்கும் தேன், அந்தரிக்ஷ லோகம் தேனடை. ஸ்வர்க லோகம் தேனடைவைக்கும் கம்பு. அந்தரிக்ஷ லோகம்

ஸ்வர்கத்திற்கு கீழே இருப்பதால் கம்பில் தேனடை தொங்குவது போல் இருக்கிறது. அதன் நடுவில் ஸூர்ய மண்டலம் தேன் போலிருக்கிறது. தேனடையில் தேனீக்கள் புஷ்பங்களிலிருந்து கொஞ்சங் கொஞ்சமாக தேன் சொட்டுக்களைக் கொண்டுவருவது போல், ருக்வேத மந்திரங்களாகிய தேனீக்கள், ருக்வேதத்தினுல் செய்யக் கூடிய கர்மாக்களாகிய புஷ்பங்களிலிருந்து, கர்மபலமாகிய தேன்களை, கர்மாக்களை யனுஷ்டிக்கும் யஜமானன் வஸ்வாதி தேவர்களாகி பருகுவதற்காக, ஸூர்ய மண்டலத்தில் சேர்த்து வைக்கின்றன. இதே மாதிரி யஜுர் வேத மந்திரங்கள், ஸாம வேத மந்திரங்கள், அதர்வ வேத மந்திரங்கள், அந்தந்த வேதங்களினுல் செய்யப்பட்ட கர்மாக்களின் பலனுன தேன்களை, ஸூர்ய மண்டலத்தில் சேர்த்து வைக்கின்றன. தேனீக்கள் புஷ்பங்களின் ஸாரமான பாகத்தைக் கசக்கி ரஸமான தேனைக் கொண்டுவருவது போல் மந்திரங்கள் கர்மாக்களில் விநியோகப்பட்டு பயனையளிக்கும் யோக்யதையையுண்டு பண்ணுகிறது. கர்மபலன் தேன் போல் அனுபவிப்பதற்கு இனிமையாக இருக்கிறபடியால் தேனுகக் கூறப்படுகிறது.

ஸூர்ய மண்டலத்திலிருந்து கிழக்கு நோக்கி வரும் கிரணங்களை வஸுக்கள் ஸேவிக்கிருர்கள். தெற்கு நோக்கி வரும் கிரணங்களை ருத்ரர்களும், மேற்கு நோக்கி வருபவைகளை ஆதித்யர்களும், வடக்கு நோக்கி வருபவைகளை மருத்துக்களும், மேல் நோக்கிச் செல்லுபவைகளை ஸாத்யர்களும் ஸேவிக்கிருர்கள்,

மேலும் ஸூர்ய மண்டலத்தில் ஆயிரம் கிரணங்கள் ப்ரதானமாக விளங்குகின்றன. அதில் சைத்ரம் முதலிய

4 மாதங்களில் 300 கிரணங்கள் சுக்ரம் என்ற பெயருடன் தாபத்தைக் கொடுக்கின்றன. ச்ராவணம் முதலிய 4 மாதங்களில் 400 கிரணங்கள் அம்ருதம் என்ற பெயருடன் ஜலத்தைக் கொடுக்கின்றன. பிறகு மார்கசீர்ஷம் முதலிய 4 மாதங்களில் 300 கிரணங்கள் பனியைக் கொடுக்கின்றன. இந்த ஆயிரம் கிரணங்களும் சேர்ந்து கோடை காலத்தில் ஸமுத்ரம், நதிகள், குளம், குட்டை முதலிய இடங்களிலிருந்து ஜலத்தைக் குடிக்கின்றன. இந்த கிரணங்களே பித்ருக்களுக்கு ஸ்வதாரூபமாகவும், மனிதர்களுக்கு ஒஷதிகளின் ரஸரூபமாகவும், தேவர்களுக்கு அம்ருத ரூபமாகவும், இருந்து திருப்தி பண்ணிவைக்கின்றன. இவ்விதம் ஸூர்ய கிரணங்கள் இருளைப் போக்குவது மட்டுமில்லாமல் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஜீவனஸாதனங்களாயுமிருக்கின்றன"[3]"

"இவ்விதம் வர்ணிக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான கிரணங்களில் ஸுஷும்ன முதலிய ஏழு கிரணங்கள், நவக்ரஹங்கள், நக்ஷத்ரங்கள் இவைகளுக்கு ப்ரகாசத்தைக் கொடுக்கின்றன. இவைகளே ப்ரளய காலத்தில் ஏழு ஸூர்யர்களாக இருந்து கொண்டு மூன்று உலகங்களையும் எறிக்கின்றனவென்பதை இந்தச்லோகத்தில் விளக்குகிறார்.

श्रेष्ठास्तेषां सहस्रं त्रिदिववसुधयोः पञ्चदिग्व्याप्तिभाजां
शुभ्रांशुं तारकौघं शशितनयमुखान् पञ्चचोद्भासयन्तः ।
आरोगभ्राजमुख्यास्त्रिभुवनदहने सप्तसूर्या भवन्तः
सर्वान्व्याधीन् सुषुम्नाप्रभृतय इह मे सूर्यपादाः क्षिपन्तु ॥ ४ ॥

"ச்ரேஷ்டாஸ் தேஷாம் ஸஹஸ்ரம்
த்ரிதிவ வஸுதயோ: பஞ்ச திக்

வ்யாப்தி பாஜாம்
சுப்ராம்சும் தாரகௌகம் சசிதநயமு
கான் பஞ்சசோத் பாஸயந்த: |
ஆரோகப்ராஜமுக்யா
ஸ்த்ரிபுவனதஹனே ஸப்த
ஸூர்யா பவந்த:
ஸர்வான் வ்யாதீன் ஸுஷும்ன ப்ரப்ருதய
இஹமே ஸூர்ய பாதா: க்ஷிபந்து "4"

ஸூர்ய பகவான் மஹா மேரு பர்வதத்தைச் சுற்றி வரும் பொழுது முன் சொல்லிய கிரணங்கள் ஐந்து திக்குகளை வ்யாபிக்கின்றன. அதாவது முதல் ச்லோகத்தில் கூறியபடி மானஸோத்தர பர்வதத்தின் மீது கிழக்கு முதலான நான்கு திசைகளில் தேவேந்திரன் முதலிய நான்கு திக்பாலர்களின் பட்டிணங்கள் இருக்கின்றன. அதில் இந்திர பட்டிணம் அமராவதீ கிழக்கு திக்கிலுள்ளது. யமனின் பட்டிணம் ஸம்யமினீ தெற்கிலுள்ளது. வருணனின் பட்டிணம் ஸுகா மேற்கு திக்கிலுள்ளது. ஸோமனின் பட்டிணம் விபா வடக்கு திக்கிலுள்ளது. ஸூர்யன் அமராவதியில் இருக்கும் பொழுது அங்குள்ளவர்களுக்கு மத்யாஹ்னம், ஸம்யமனீயில் இருப்பவர்களுக்கு உதயம், விபா என்ற பட்டிணத்திலுள்ளவர்களுக்கு அஸ்தமயகாலம். ஈசானதிக்கிலுள்ளவர்களுக்கு பகல் மூன்றுவது யாமம், அக்னி திக்கிலுள்ளவர்களுக்கு முதல் யாமம். இவ்விதம் ஒரே இடத்திலிருந்து கொண்டு ஐந்து திசைகளை வ்யாபிக்கின்றார்.

ஸூர்ய கிரணங்களில் ப்ரதானமாயுள்ளது ஏழு கிரணங்கள், அவை. 1. ஸுஷும்ன, 2. ஹரிகேச: 3. விச்வகர்மா, 4. விச்வ வ்யசா: 5. ஸம்யத்வஸு: 6. அர்வாக்

வஸு: 7. ஸ்வராட். என்று வேதப்ரஸித்தமான பெயருள்ளவை. அதில் ஸுஷும்ன என்ற கிரணம் சுக்ல பக்ஷத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் ப்ரகாசத்தைக் கொடுத்து சந்திரனை பூர்ணிமையன்று 16 கலையுடன் பிரகாசிக்கச் செய்கிறது. இவ்விதம் ப்ரகாசிக்கும் அம்ருதமயமான சந்திரனை க்ருஷ்ண பக்ஷத்தில் தேவர்கள் ஒவ்வொரு கலையாகப் பருகுகிறார்கள். அமாவாஸ்யையன்று 1. கலைமட்டும் மிச்சமாகிறது. இவ்விதம் தேவர்களுக்கு ஆகாரமளிக்கின்றது. பூமியில் ஔஷதிகளில் ப்ரவேசித்து மணிதர்களுக்குமாகாரமளிக்கிறது. ஜலமாகப் பொழிந்து மரம், செடி, கொடி, பக்ஷி, மிருகம் இவைகளுக்குமாகாரமளிக்கின்றது. ஸ்வதாரூபமாக பித்ருக்களுக்குமாகாரமளிக்கின்றது.

ஹரிகேசம்* என்ற கிரணம் அச்வினி முதலிய நக்ஷத்ரங்களுக்கு ப்ரகாசத்தைக் கொடுக்கின்றது. விச்வகர்மா என்ற கிரணம் தெற்கே இருந்து கொண்டு புதக்ரஹத்திற்கு ப்ரகாசத்தைக் கொடுன்கின்றது. விச்வவ்யசா: என்ற கிரணம் மேற்கே இருந்து கொண்டு சுக்ரக்ரஹத்திற்கு ப்ரகாசத்தைக் கொடுக்கிறது. இவ்விதம் ஸம்யத்வஸு என்ற கிரணம் அங்காரகக்ரஹத்திற்கும், அர்வாக்வஸு என்ற கிரணம் குருக்ரஹத்திற்கும், ஸ்வராட் என்ற கிரணம் சனைச்சரக்ரஹத்திற்கும் ப்ரகாசத்தைக் கொடுக்கின்றது.

மேலும் இவைகளே ப்ரளயகாலத்தில் आरोग: (ஆரோகம்) भ्राज: (ப்ராஜ:) पटर: (படர:) पतङ्ग: (பதங்க:) स्वर्णर: (ஸ்வர்ணர:) ज्योतिषीमान् (ஜ்யோதிஷீமான்) विभास: (விபாஸ:) என்ற ஏழு ஸூர்யர்களாக இருந்து கொண்டு ஜலம் முழுவதையும் வற்றச் செய்து மூவுலகத்தையும் எறிக்கின்றன. இவ்விதம் மஹிமை பொருந்திய ஸூர்ய கிரணங்கள் எல்லா வ்யாதிகளையும் போக்கடிக் கட்டும். "4"

---

* *இந்த கிரணங்களைப் பற்றி தைத்தரீய ஸம்ஹிதை-கா-4-ப்ர-4-அனு-3-ல் கூறப்பட்டிருக்கிறது.*

சைத்ரம் முதலிய 12 மாதங்களுக்கும் அதிகாரிகளான த்வாதசாதித்யர்கள் ஒவ்வொரு மாதங்களிலும் ஆயிரக் கணக்கான தன் தன் கிரணங்களைக் கொண்டு பூமியைச் சுத்தம் செய்கிறார்கள். இவ்விதமுள்ள கிரணங்கள் 96000, இதன் மஹிமையை இந்த ச்லோகத்தில் கூறுகிறார்.

आदित्यानाश्रिताष्षण्णवतिगुणसहस्रान्विताश्रमयोऽन्ये
मासे मासे विभक्तास्त्रिभुवनभवनं पावयन्तः स्फुरन्ति ।
येषां भुव्यप्रचारे जगदवनकृतां सप्तरश्म्युत्थितानां-
संसर्पे चाधिमासे व्रतयजनमुखास्सत्क्रिया नक्रियन्ते ॥ ५ ॥

"ஆதித்யாநாச்ரிதாஷ்ஷண்ணவதி
குணஸஹஸ்ராந்விதா ரச்மயோந்யே,
மாஸே மாஸே விபக்தாஸ் த்ரிபுவன பவனம்
பாவயந்த: ஸ்புரந்தி |
யேஷாம் புவ்யப்ரசாரே ஜகதவன
க்ருதாம் ஸப்தரச்ம்யுத்திதானும்
ஸம்ஸர்பேசாதிமாஸே
வ்ரதய ஜனமு காஸ்ஸத் க்ரியா
ந க்ரியந்தே "5"

முன் ச்லோகத்தில் சொல்லிய ஏழு கிரணங்கள் விஸ்தாரத்தை யடைந்து 96000, கிரணங்களாக த்வாதசாதித்யர்களையடைந்து ஒவ்வொரு மாதங்களிலும் அதற்கு அதிகாரியான ஆதித்யன் மூலம் மூவுலகிலும் பரவி பரிசுத்தம் செய்கின்றன.

சுக்ல பக்ஷம் ப்ரதமை முதல் அமாவாஸ்யை முடிய சாந்திரமானப்படி ஒரு மாதம், மேஷாதி ராசிகளில் ஸூர்யனிருக்கும் பொழுது அந்தந்தராசியில் ஸூர்யனிருந்தால் ஸௌரமானப்படி ஒரு மாதம். சாந்திரமானப்படி ஒரு

மாதத்திற்குள் ஒரு ராசியிலிருந்து மற்றொரு ராசிக்கு ஸூர்யன் போகாவிட்டால் (மாதப் பிறப்பு இல்லாத போனல்) அது ஜ்யோதிச் சாஸ்திரப் ப்ரஸித்தமான மத்யகணனத்தால் அதிகமாதமென்றும் ஸ்புடகணனத்தால் ஸம்ஸர்ப மாதமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. த்வாதச ஆதித்யர்களில் இந்த மாதத்திற்கு அதிகாரியான ஆதித்யன் இல்லாததால் கிரணங்களால் பூமிக்கு சுத்தி இல்லை, இந்த அதிகமாதமான 13-வது மாதத்தில் ஸத்கர்மாக்கள் செய்வதில் பயனில்லாததால் வ்ரதாரம்பம், உத்யாபனம், யாகங்கள் முதலியது செய்யப்படுவதில்லை. இவ்விதம் எழு கிரணங்கள் 96000, மாகப்பரவி மூவுலகத்தையும் சுத்தி செய்து ஸத்கர்மாக்களுக்கு பயனையளிக்கின்றன. த்வாதசாதித்யர்களின் பெயரும் அவர்களின் கிரண ஸங்க்யையும்.

1.	சைத்ரம்	धाता	(தாதா)	8000	கிரணங்கள்
2.	வைசாகம்	अर्यमा	(அர்யமா)	10,000	,,
3.	ஜ்யேஷ்டம்	मित्र:	(மித்ரன்)	7000	,,
4.	ஆஷாடம்	वरुण:	(வருணன்)	5000	,,
5.	ச்ராவணம்	इन्द्र:	(இந்திரன்)	9000	,,
6.	பாத்ரபதம்	सविता	(ஸவிதா)	10,000	,,
7.	ஆச்வினம்	पर्जन्य:	(பர்ஜன்யன்)	9000	,,
8.	கார்த்திகம்	पूषा	(பூஷா)	6000	,,
9.	மார்கசீர்ஷம்	देवेश:	(தேவேசன்)	7000	,,
10.	பௌஷம்	भग:	(பகன்)	11,000	,,
11.	மாகம்	त्वष्टा	(த்வஷ்டா)	8000	,,
12.	பால்குனம்	विष्णु:	(விஷ்ணு)	6000	,,
			ஆக.	96000	

முன்பு 2-வது ச்லோகத்தில் மார்கசீர்ஷத்திற்கு அம்சுவும், பௌஷத்திற்கு கபஸ்திமானும் சொல்லப்பட்டது. இங்கு தேவேசன் பகன் என்று மாறிச் சொல்வதால் ஒருவருக்கு இரு பெயர் இருக்கலாம் அல்லது வேறு கல்பங்களில் அப்பெயர் இருக்கலாமென்று தெரிகிறது.

இவ்விதம் ஸூர்ய மண்டலம், அதிஷ்டான தேவதைகள், கிரண விசேஷங்கள், இரதம், அதன்ஸஞ்சாரம், முதலியது விஷ்ணு புராணம் முதலியதிலும், ஸ்ரீ பாகவதம் 5-வது ஸ்கந்தத்திலும் நன்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது" 5 "

"ஐந்து ச்லோகங்களால் இரதம், மண்டலம், கிரணங்கள் அதன் விஸ்தாரம் முதலியது வர்ணிக்கப்பட்டது. இனி 4. ச்லோகங்களால் மண்டலத்தின் நடுவில் விளங்கும் ஸூர்ய பகவானின் மஹிமை வர்ணிக்கப்படுகின்றது. இந்த 6-வது ச்லோகத்தில் ஸூர்யபகவான் வேதங்களால் ஸேவிக்கத் தகுந்தவரென்றும், ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாக உபாஸிக்கத் தகுந்தவரென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

आदित्यं मण्डलान्तः स्फुरदरुणवपुस्तेजसाव्याप्तविश्वं
प्रातर्मध्याह्नसायंसमयविभजनादृग्यजुस्सामसेव्यम् ।
प्राप्यंचप्रापकंच प्रथितमतिपथिज्ञानिनामुत्तरस्मिन्
साक्षाद्ब्रह्मेत्युपास्यं सकलभयहराभ्युद्गमं संश्रयामि ॥ ६ ॥

"ஆதித்யம் மண்டலாந்தஸ்புரத
ருணவபுஸ்தேஜஸாவ்யாப்தவிச்வம்
ப்ராதர்மத்யாஹ்னஸாயம்ஸமயவிபஜ
நாத் ருக்யஜுஸ்ஸாமஸேவ்யம் |
ப்ராப்யஞ்ச ப்ராபகஞ்
ச ப்ரதிதமதி பதிஞானிநா முத்தரஸ்மின்
ஸாக்ஷாத் ப்ரஹ்மேத்யுபாஸ்யம் ஸகல
பயஹராப்யுத்கமம் ஸம்ச்ரயாமி "6"

ஸூர்ய மண்டலத்தின் மத்தியில் சிவந்த உருவத்துடன் காந்தியால் உலகம் முழுவதையும் ப்ரகாசப்படுத்திக்கொண்டு, காலையில் ருக்வேதத்திலும், மத்யாஹ்னத்தில் யஜுர் வேதத்திலும் ஸாயங்காலத்தில் ஸாம வேதத்திலும், இவ்விதம் எம்பொழுதுமே வேதகோஷங்களால் கொண்டாடப்படுகின்றவரும், ப்ரஹ்மோபாஸனத்தில் உத்தராயண மார்கத்தில் செல்லும் யோகிகளால் அடையத் தகுந்தவரும், அந்த மார்க்கத்தையடையும்படி செய்கின்றவரும், ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாக உபாஸிக்கத்தகுந்தவரும், உதயத்தால் ப்ராணிகளுக்கு பயத்தைப் போக்கி அபயத்தைக் கொடுப்பவருமான ஸூர்யபகவானை ரக்ஷகனாக அடைகிறேன்.

உத்தராயணம் என்னும் மார்கம் ஸூர்ய கதிக்கு வடக்கேயுள்ளது. ஆகாயத்தில் செல்லும் ஸூர்ய பகவான் மூன்று மார்கமாகச் செல்லுகிறார். தெற்கே ஒன்று, நடுவில் ஒன்று, வடக்கே ஒன்று. ஒவ்வொன்றும் மும்மூன்றாக விளங்குகிறது. அதாவது தெற்கே அஜ வீதி, ம்ருக வீதி, வைச்வானர வீதி என்று மூன்று. நடுவில் ஜாரத்கவ வீதி, கோ வீதி, ஆர்ஷப வீதி என்று மூன்று. வடக்கே நாக வீதி, ஐராவத வீதி, கோ வீதி என்று மூன்று. இந்த ஒன்பது வீதிகளிலும் அச்வின்யாதி 27. நக்ஷத்ரங்களில் மூன்று நக்ஷத்ரங்களுக்கு ஒரு வீதியாகச் செல்லுகிறார். அதாவது அடியில் கண்டவாறு வடபுற மிருந்து வீதிகளை அறிய வேண்டும்.

1.	அச்வினீ, பரணி, கார்த்திகை.	3 நக்ஷத்ரங்களில்	நாக வீதியில் செல்கிறார்
2.	ரோஹிணீ, ம்ருகசீர்ஷம், திருவாதிரை.	3 ,,	கோ வீதியில் செல்கிறார்
3.	புனர்வஸு, புஷ்யம், ஆயில்யம்.	3 ,,	ஐராவத வீதியில் செல்கிறார்

இந்த மூன்றுக்கும் ஐராவத மார்கம் என்று பெயர்.

4.	மகம், பூரம், உத்திரம்.	3	,,	ஆர்ஷப வீதியில் செல்கிருர்
5.	ஹஸ்தம், சித்திரை, ஸ்வாதி.	3	,,	கோ வீதியில் செல்கிருர்
6.	விசாகம், அனுஷம், கேட்டை.	3	,,	ஜாரத்கவ வீதியில் செல்கிருர்

இந்த மூன்றுக்கும் ஜாரத்கவ வீதி என்று பெயர்.

7.	மூலம், பூராடம், உத்திராடம்.	3	,,	வைச்வாநர வீதியில் செல்கிருர்
8.	திருவோணம், அவிட்டம், சதயம்.	3	,,	ம்ருக வீதியில் செல்கிருர்
9.	பூரட்டாதி, உத்தரட்டாதி, ரேவதி.	3	,,	அஜ வீதியில் செல்கிருர்

இந்த மூன்றுக்கும் வைச்வானர வீதி என்று பெயர். வைச்வானர மார்க்கத்திற்கு தென் புறத்தில் தக்ஷிணயனமார்கமிருக்கிறது. இதற்கு பித்ருயானம் தூமாதி மார்க்கம் என்றும் பெயர் உண்டு. ஐராவத மார்க்கத்திற்கு வடபுறத்தில் உத்தராயண மார்கமிருக்கிறது. இதற்கு தேவயானம், அர்ச்சிராதி மார்கம் என்று பெயர் உண்டு. ஸூர்யன் உத்தராயண மார்கத்தினுல் போகும் யோகிகளை தன் கிரணம் அவர்களின் ஹ்ருதயத்தில் வ்யாபித்து இருக்கிற படியால் கிணற்றிலிருக்கும் குடத்தை கயிற்றினுல் இழுப்பதுபோல் சரீரத்திலிருந்து இழுத்து தன் மண்டலத்தின் வழியாக ப்ரஹ்மலோகம் போகும்படிச் செய்கிருர். இந்த அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தைப் பற்றி சாந்தோக்யம் முதலிய உபநிஷத்துக்களிலும், ஸ்ரீ பகவத் கீதையிலும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அர்ச்சிஸ், அஹஸ், சுக்லபக்ஷம், உத்தராயணம், வாயு, ஸம்வத்ஸரம், தேவர்கள், சூர்யன், சந்திரன், வித்யுத், வருணன், இந்திரன், ப்ரஜாபதி இவ்விதம் 13 ஸ்தானங்கள் அந்த வழியில் இருக்கின்றன.

இங்கு ஸௌர்யன் செல்லும் மார்கத்திற்கு வடக்கே உத்தராயண மார்கமிருந்தால் அந்த வழியில் செல்லுபவர்கள் ஸௌர்ய மண்டலத்தை எப்படி அடைய முடியுமென்று சங்கை ஏற்படலாம். அதற்கு ஸமாதானம். ஸௌர்யன், இந்திரன், வருணன் முதலியவர்களுக்கு ஜ்யோதிச் சாஸ்திரப்படி லோகவ்யவஹாரத்தை நடத்துவதுடன், போக பூமியாகத் தனிப்பட்ட லோகமும் உண்டு அங்குமிருக்கிறார்கள். அதை அடைகிறார்கள் என்று. "6"

"இந்த ச்லோகத்தில் 12 மாதங்களுக்கும் அதிகாரிகளான த்வாதசாதித்யர்கள் ப்ரதானரான ஸௌர்ய பகவானை யுபாஸிக்கிறார்கள் என்பதை விளக்குகிறார்.

यच्छक्त्याधिष्ठितानां तपनहिमजलोत्सर्जनादिर्जगत्यां
आदित्यानामशेषः प्रभवति नियतः स्वस्वमासाधिकारः ।
यत्प्राधान्यं व्यनक्ति स्वयमपि भगवान् द्वादशस्तेषु भूत्वा
तं त्रैलोक्यस्य मूलं प्रणमत परमं दैवतं सप्तसप्तिम् ॥ ७ ॥

"யச்சக்த்யாதிஷ்டிதாநாம் தபந
ஹிமஜலோத்ஸர்ஜநாதிர் ஜகத்யாம்
ஆதித்யாநா
மசேஷ : ப்ரபவதி
நியத : ஸ்வஸ்வமாஸாதிகார : ।

யத்ப்ராதான்யம் வ்ய
நக்தி ஸ்வய மபி பகவான் த்வாத
சஸ்தேஷு பூத்வா
தம் த்ரைலோக்யஸ்யமூலம் ப்ரணமத
பரமம் தைவதம் ஸப்தஸப்திம் "7"

சைத்ரம் முதலிய 12 மாதங்களுக்கு அதிகாரிகளாக த்வாதசாதித்யர்கள் இருப்பதாகக் கூறினேம். அவர்களின் காந்திகளால் உலகத்தில் தாபம் ஜலம் பனி முதலியது ஏற்படுகிறது. அவர்களும் ஸூர்ய பகவானின் சக்தியினுல் அனுக்ரஹிக்கப்பட்டு தன் தன் மாஸாதிகாரத்தைச் செலுத்தும் திறமை வாய்ந்தவர்களாக ஆகிருர்கள். மேலும் எல்லா தேவதைகளுமே ஸூர்ய பகவானின் சக்தியினுல் விளங்குகிருர்கள். ஸர்வேச்வரரான நாராயணனும் த்வாதசாதித்யர்களில் ஒன்ருன விஷ்ணு என்ற ரூபத்துடன் கச்யப ப்ரஜாபதிக்கு உபேந்திரன் என்ற புத்ரனுக ஆவிர் பவித்தார். இந்த ரூபத்தை. 'इदंविष्णुर्विचक्रमे', 'यतोविष्णुर्विचक्रमे', 'विचक्रमाणस्त्रेधोरुगाय:', 'त्रिर्देवेभ्य: पृथिवीमेष एतां', என்ற வேத வாக்யங்கள் கொண்டாடுகின்றன. மேலும் 'सूर्य आत्माजगत: तस्थुषश्च' ஸ்தாவ ரஜங்கமா த்மகமான ப்ரபஞ்சமும் ஸூர்யனுடைய ஸ்வரூபமென்று வேதம் கூறுகிறது. இவ்விதமுள்ள ஸூர்யபகவானே நமஸ்காரம் செய்யுங்கள் "7"

"முன் ச்லோகத்தில் 12 கணங்களில் ப்ரதானரான ஆதித்யன், ஸூர்ய பகவானேயு பாஸிப்பதாகக் கூறினேம். இந்த ச்லோகத்தில் மற்றுமுள்ள அப்ஸரஸ் முதலியவர்களும் உபாஸிக்கிருர்களென்று சொல்லப்படுகிறது.

स्वस्त्रीगन्धर्वयक्षामुनिवरभुजगायातुधानाश्च नित्यं
नृत्तैर्गीतैरभीशुग्रहनुतिवहनैरग्रतस्सेवयाच ।
यस्यप्रीतिंवितन्वन्त्यमितपरिकराद्वादशद्वादशैते
हृद्याभिर्वालखिल्या: सरणिफणितिभिस्तं भजे लोकबन्धुम् ॥ ८ ॥

"ஸ்வஸ்த்ரீகந்தர்வயக்ஷாமுனிவர
புஜகாயாதுதாஞச்சநித்யம்
ந்ருத்தைர்கீதைரபீசுக்ரஹ
நுதிவஹநைரக்ரதஸ் ஸேவயாச ।
யஸ்யப்ரீதிம்விதந்
வந்த்யமிதபரிகராத்வாதச த்வாதசைதே
ஹ்ருத்யாபிர்வால
கில்யாஸ்ஸரணிபணி
திபிஸ்தம்பஜே லோகபந்தும் "8"

ஸூர்ய பகவான் இரதத்திலிருந்து மேரு பர்வதத்தைச் சுற்றி வரும் பொழுது இரதத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள பரிவார தேவதைகள் அவரைக் கொண்டாடுவதை வர்ணிக்கிறுர். அப்ஸரஸ்ஸுகள் முன் இருந்து நர்த்தனமாடுகிறுர்கள். கந்தவர் வர்கள் கானம் செய்கிறுர்கள். யக்ஷர்கள் கடிவாளங்களைப் பிடிக்கிறுர்கள். ரிஷிச்ரேஷ்டர்கள் வேத மந்திரங்களாலும் தாங்கள் இயற்றிய ஸ்தோத்ர பாடங்களாலும் துதிக்கிறுர்கள். ஸர்பங்கள் சுமக்கின்றன. இராக்ஷஸர்கள் முன் சென்று ஸேவிக்கின்றுர்கள்.

வாலகில்யர்கள் ஜய மங்கள சப்தங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு வழியிலுள்ள இடையூர்களைப் போக்கி, ஸ்துதிபாடகர்கள் அரசன் செல்லும் பொழுது செல்லுவது போல் செல்லுகிறுர்கள். இவ்விதம் ஸேவிக்கப் படுகிற உலகத்திற்கு அனுகூலனை ஸூர்ய பகவானை ஸேவிக்கின்றேன்"8".

"இந்த ச்லோகத்தில் ஸூர்ய பகவான் உலகத்தைப் படைப்பதற்காக ஈச்வரனுல் ஸ்ருஷ்டிக்கப் பட்ட ப்ரஹ்ம தேவனென்று நிருபிக்கின்றுர்.

ब्रह्माण्डे यस्य जन्मोदितमुषसि परब्रह्ममुख्यात्मजस्य
ध्येयंरूपं शिरोदोश्चरणपदजुषा व्याहृतीनां त्रयेण ।
तत्सत्यं ब्रह्मपश्यान्यहरहमभिधं नित्यमादित्य रूपं
भूतानां भूनभस्वः प्रभृतिषुवसतां प्राणसूक्ष्मांशमेकम् ॥ ९ ॥

"ப்ரஹ்மாண்டே யஸ்ய ஜன்
மோதிதமுஷஸி பரப்ரஹ்ம
முக்யாத்மஜஸ்ய
த்யேயம் ரூபம் சிரோதோச்சரணபத
ஜுஷா வ்யாஹ்ருதீநாம் த்ரயேண |
தத் ஸத்யம் ப்ரஹ்ம
பச்யாங்யஹரஹமபிதம் நித்ய
மாதித்யரூபம்
பூதாநாம் பூநபஸ்வ :ப்ரப்ருதிஷு
வஸதாம் ப்ராணஸூக்ஷ்மா
ம்சமேகம் "9"

ப்ரளய காலம் முடிந்து மறுபடி ஸ்ருஷ்டி காலாரம்பத்தில் உலகம் உண்டாகும் விதத்தை சாந்தோக்யோப நிஷத் விளக்குகிறது. 'असदेवेदमग्रआसीत् तत्सदासीत् तत्समभवत्' இந்த உலகம் ப்ரளய காலத்தில் ஒருவராலும் அறிய முடியாததாக ஸூக்ஷ்மமாக இருந்தது. ஸ்ருஷ்டி ஆரம்ப காலத்தில் ஈச்வர ஸங்கல்பத்தால் ஸ்தூல நிலையை யடைவதற்காக பஞ்சீகரணத்தை யடைந்து அண்ட ரூபமாக (பறவையின் முட்டை போல்,) தோன்றியது. பிறகு ஒருவருஷ காலம்

அப்படியே இருந்து இரு பாகமாக வெடித்தது. அதில் கீழ்பாகம் வெள்ளி மயமாக பூமி முதலிய கீழ் உலகங்களாக அமைந்தது. மேல் பாகம் தங்கமயமாக ஸ்வர்கம் முதலிய மேலுலகங்களாக அமைந்தது. இதுவே 14 உலகமென்கிற ப்ரஹ்மாண்ட மெனப்படும். அந்த அண்டத்தில் உள்ள ஜராயு என்ற கர்ப்ப் பையின் பெரிய நரம்புகள் மலைகளாக அமைந்தது சிறிய நரம்புகள் மேகங்கள் பனி இவைகளாக அமைந்தது. அதிலுள்ள தமனி என்ற குழாய்கள் நதிக ளாகவும், மூத்ரஸ்தானத்திலுள்ள ஜலம் ஸமுத்ரமாகவும் அமைந்தன. பிறகு அதிலிருந்து ஸூர்ய பகவான் உண் டானார். அப்பொழுது மங்கள சப்தங்கள் உண்டாயின. அதனால் இப்பொழுதும் ஸூர்யன் உதிக்கும் பொழுதும் அஸ்தமிக்கும் பொழுதும் ப்ராணிகள் சப்திக்கின்றன. வெடியிற் காலையில் பக்ஷிகள் கூவுகின்றன. பிறகு மனிதர் கள் எழுந்திருக்கிறார்கள். அஸ்தமய காலத்திலும் பறவை கள் கூட்டை யடையும் பொழுது சப்திக்கின்றன. இவ் விதம் ஸூர்யன் உண்டானதாகச் சொல்லுகிறது சாந்தோக் யம். ப்ருஹதாரண்யக உபநிஷத்தில் முதலில் ஹிரண்யகர்பர் (சதுர்முக ப்ரஹ்மா) உண்டானதாகச் சொல்லுகிறது. புராணங்களிலும் இவ்விதமே சொல்லப்படுகிறது. முதலில் உண்டானவரை ஓரிடத்தில் ஸூர்ய னென்றும், மற்றோரிடத் தில் ஹிரண்யகர்பரென்றும், சொன்னால் இருவரும் ஒன்று தான் என்பது நன்கு விளங்குகிறது. அந்த ஹிரண்யகர்பர் விராட் ரூபத்தை ஸ்ருஷ்டித்து, அவர் முகமாக தேவதை களையும் மற்ற ப்ராணிகளையும் ஸ்ருஷ்டித்தார்.

இந்த ஸூர்யன் மண்டலத்தில் இருப்பது போல் ப்ராணி களின் வலது கண்ணிலு மிருக்கிறார். அவருக்கு பூ: என்ற

வ்யாஹ்ருதி தலையாகவும் भुवः என்பது கைகளாகவும் सुवः என்பது கால்களாகவும் அமைந்தது. 'அஹ: அஹம்' என்ற பெயருடன் அவரை உபாஸிக்க வேண்டும். மேலும் பூமி, அந்தரிக்ஷம், ஸ்வர்கம் என்ற மூவுலகத்திலுள்ளப்ராணி களின் ஸமஷ்டி ப்ராண ரூபமாகவும் இருக்கிறார். சாந்தோக்யோபநிஷத்தில் अक्षितमसि, अच्युतमसि, प्राणसंशितमसि, என்ற மந்திரங்களில் மூன்றாவது மந்திரத்திற்கு ப்ராணங்களுக்கு ஸூக்ஷ்ம ரூபமாக இருக்கிறீரென்று அர்த்தம் தெரிகிறது. शो तनूकरणे, என்ற தாதுவிலிருந்து இந்த சப்தம் உண்டானது. இந்த அர்த்தத்தை 'योऽसौ तपन्नुदेति स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायोदेति, मामेप्रजायामापशूनां' என்ற தைத்தரீய மந்திரமும் आदित्योहवै बाह्यः प्राण उदयति' என்ற ப்ரச்னோபநிஷத் மந்திரமும் விளக்குகிறது. ईशावास्योपनिषत् 'हिरण्मयेन पात्रेण सत्यस्यापिहितं मुखं। तत्वं पूषन्नपावृणु' पूषन्नेकर्षे यम सूर्य-प्रजापत्य व्यूहरश्मीन् समूहतेजः यत्ते रूपं कल्याण तमं तत्ते पश्यामि॥ தங்கம் போல் ப்ரகாசிக்கின்ற உன் மண்டலத்தால் ஸத்ய ரூபம் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை விலக்குவாயாக. ஒருவராகச் செல்லுபவரே உம்முடைய கிரணங்களை விலக்கும் உண்மையான மங்களமான ரூபத்தைப் பார்க்கிறேனென்று ஸத்ய ரூபமான ப்ரஹ்மத்தை யுபாஸித்தவன் ப்ரஹ்ம லோகம் போகும் பொழுது ப்ரார்த்திக்கிறான். இங்கு सत्यस्यमुखं என்பதால் சூர்யன் ஸத்ய ரூபியான ப்ரம்மஸ்வ ரூபமென்று தெரிகிறது. सूर्यएकाकी चरति என்று ப்ரஸித்தமான ஸ்ருதியை 'एकर्षे' ஒருவராகச் செல்லுபவரே என்று கூப்பிடுகிறான். இவ்விதம் வ்யாஹ்ருதி சரீரனும் ப்ராணிகளின்

ஸூக்ஷ்ம ப்ராண ரூபியாயும் ஸத்யஸ்வரூபியாயுமுள்ள ஸூர்ய பகவான் ஹிரண்ய கர்பரென்று வேதங்களால் நிரூபிக்கப்பட்டது. இவ்விதம் புராணங்களும் கூறுகின்றன. கூர்ம புராணத்தில் இந்திரத்யும்னன் என்னும் பிராமணன் வெகு காலம் தவம் புரிந்து ப்ரஹ்ம லோகம் சென்றான். அங்கு தர்சனம் செய்த பிறகு ப்ரஹ்ம தேவனால் ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்டபொழுது இந்த பிராஹ்மணனது சரீரத்திலிருந்து ஜ்யோதிஸ் கிளம்பி ஸூர்ய மண்டலத்தை யடைந்தது. அங்கு ஹிரண்ய கர்பர் இருக்கிறாரென்றும் வஸுமனஸ் என்ற அரசன் 100, வருஷ காலம் ஸூர்யோபாஸனம் செய்து த்யானம் செய்து கொண்டு இருக்கும் பொழுது ஸூர்ய மண்டலத்திலிருந்து ஹிரண்யகர்பர் உண்டானாரென்றும், ஈச்வர கீதையில் ஹிரண்யகர்பர் என்ற ஸூர்யன் காலசக்ரப்ரவர்த்தகர் என் சரீரத்திலிருந்து உண்டானார் என்றும் கூறப்படுகிறது.

"योगीसर्वजगत्साक्षी कालचक्र प्रवर्तकः । हिरण्यगर्भो मार्ताण्डस्सोऽपि मद्देहसंभवः ॥ आदित्यमूलमखिलं त्रैलोक्यं नात्र संशयः । भवत्यस्माज्जगत्सर्वं सदेवासुरमानुषम् ॥ என்பது முதலான வசனங்களால். योब्रह्माणंविदधातिपूर्वं योवैवेदांश्च प्रहिणोति तस्मै । என்ற மந்திரமும் ஈச்வரன் முதலில் ப்ரஹ்ம தேவனை ஸ்ருஷ்டித்து அவருக்கு வேதம் முதலிய தெல்லாம் உபதேசித்தாரென்று சொல்லுகிறது. இவ்வித முண்டான ப்ரஹ்மதேவன் ஸூர்ய பகவான் என்று நிரூபிக்கப்பட்டது"[9]

"இவ்விதம் வர்ணிக்கப்பட்ட ஸூர்ய பகவானுக்கு அந்தர்யாமியாக விளங்கும் பரமேச்வரனின் மஹிமையை

மூன்று ச்லோகங்களால் வர்ணிக்கின்றார். இந்த முதல் ச்லோகத்தினால் **अन्तरादित्ये हिरण्मयः पुरुषोदृश्यते** என்ற சாந்தோக்ய வாக்யத்தின் அர்த்தம் நிரூபிக்கப்படுகிறது.

आदित्ये लोकचक्षुष्यवहितमनसां योगिनां दृश्यमन्तः-
स्वच्छस्वर्णाभमूर्तिं विदलितनयनोदारदृश्याक्षियुग्मम् ।
ऋक्सामोद्गानगेष्णं निरतिशयलसल्लोककामेशभावं
सर्वाघद्योतितत्वादुदितसमुदितं ब्रह्म शंभुं प्रपद्ये ॥ १० ॥

" ஆதித்யே லோகசக்ஷுஷ்யவஹித
மனஸாம் யோகினாம் த்ருச்யமந்த:
ஸ்வச்சஸ்வர்ணாபமூர்த்திம் விதளித
நயனோதாரத்ருச்யாக்ஷியுக்மம் |
ருக்ஸாமோத்கானகேஷ்ணம்நிரதி
சயலஸல்லோககாமேசபாவம்
ஸர்வாவத்யோதிதத்வாதுதிதஸமுதிதம்
ப்ரஹ்ம சம்பும் ப்ரபத்யே "10"

சாந்தோக்யோபநிஷத்தில் ஒரு உபாஸனம் விதிக்கப்படுகிறது. அதாவது ஸூர்ய மண்டலத்தின் நடுவிலும் ப்ராணிகளின் வலது கண்ணிலும் விளங்கும் ஈச்வரன் ஒருவன். உத்கீதாவயவமான ஓங்காரத்தில் அவனை யுபாஸித்தால் ஸகல பாபங்களும் விலகுமென்று.

अथयएषोऽन्तरादित्ये हिरण्मयः पुरुषो दृश्यते हिरण्यश्मश्रुर्हिरण्यकेश आप्रणखात्सर्वएवसुवर्णः, तस्ययथा कप्यासं पुण्डरीकं एवमक्षिणी तस्योदितिनाम सएष सर्वेभ्यः पाप्मभ्य उदित उदेतिहवै सर्वेभ्यः पाप्मभ्यो य एवंवेद ஸூர்ய மண்டலத்தின் நடுவில் அந்தர்யாமியாக தங்கமயமான கேசம், மீசை, கால்விரல், நகம் முதல்

ஸர்வாவயவமும் தங்கமயமான புருஷன் விளங்குகிருன். அவன் கண்கள் அப்பொழுது மலர்ந்த (வானரத்தின் ப்ருஷ்ட பாகம் போலுள்ள) தாமரை போல் சிவப்பாக விளங்குகின்றன. அவர் பாபங்களற்றவரான படியால் உத் என்று பெயர். ருக், ஸாம இரண்டும் அவருடைய ஸ்தோத்ரத்திற்கு ஸாதனமாயுள்ளவை. அவர் மேலுலகங்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் அவர்கள் அனுபவிக்கும் பதார்தங்களுக்கும் யஜமானன். அவரே ப்ராணிகளின் வலது கண்ணில் இருந்து கொண்டு கீழ் உலகங்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் அவர்கள் அனுபவிக்கும் பதார்த்தங்களுக்கும் யஜமானன், இவ்விதமுபாஸிப்பவன் பாபங்களிலிருந்து விலகுகிருன். இங்கு இரண்டு கண்கள் என்று சொல்லியது பரமசிவனின் மூன்ருவது கண் மூடி இருப்பதால் பொருந்தும். இவ்விதம் வர்ணிக்கப்படும் ஈச்வரன் ஸூர்ய பகவானுக்கு அந்தர்யாமியாக விளங்குகிருர். அவரை நமஸ்கறிக்கிறேன் "10".

"இந்த ச்லோகத்தில் முன் சொல்லிய பகவானை யாகம் செய்யும்பொழுது உபாஸிக்கும் முறையும், க்ருச்ராங்கமாக உபாஸிகும் முறையும் சொல்லப்படுகிறது.

ओमित्युद्गीथभक्तेरवयवपदवीं प्राप्तवत्यक्षरेऽस्मिन्
यस्योपास्तिः समस्तं दुरितमपनयत्यर्कबिम्बे स्थितस्य ।
यत्पूजैकप्रधानान्यघमखिलमपिघ्नन्ति कृच्छ्रव्रतानि
सातस्सर्वोपतापान् हरतु परशिवस्सोऽयमाद्योभिषङ्नः ॥ ११ ॥

"ஓமித்யுத்கீதபக்தேரவயவபதவீம்
ப்ராப்தவத்யக்ஷரேஸ்மிந்
யஸ்யோபாஸ்திஸ்ஸமஸ்தம் துரித
மப நயத்யர்க்கபிம்பே ஸ்திதஸ்ய ।

யத்பூஜைகப்ரதாநாங்யகமகிலம
பிக்னந்தி க்ருச்ரவ்ரதாநி
த்யாதஸ்ஸர்வோபதாபான்ஹரது
பரசிவஸ்ஸோய மாத்யோ பிஷங்ந:"11"

ஸூர்ய மண்டலத்திலும் வலது கண்ணிலும் விளங்கும் அந்தர்யாமியான ஈச்வரனை யாகம் செய்யும் பொழுது யாக பலன் யஜமானனுக்கு மிகுந்ததாகக் கிடைக்கும் பொருட்டு உத்கீத பக்தியின் அவயவமான ஓங்காரத்தில் உத்காதா உபாஸிக்க வேண்டும். யாகம் செய்யும் ஸமயத்தில் ஸாம வேதிகளான உத்காதா, ப்ரஸ்தோதா, ப்ரதிஹர்தா என்ற மூன்று ருத்விக்கள் ஸதஸ் என்ற இடத்தில் உட்கார்ந்து கானம் செய்கிறுர்கள். அதில் உத்காதா செய்யும் கானத் திற்கு உத்கீதம் என்று பெயர். அவர் அதை ஆரம்பிக்கும் பொழுது ஓங்காரத்தைச் சொல்லி ஆரம்பிக்கிறுர். அந்த ஓங்காரத்தில் முன் சொல்லிய ஈச்வரனையுபாஸிப்பது பாபங் களைப் போக்கி யாக பலனை மிகுந்ததாகச் செய்கிறது.

கௌதம தர்ம ஸூத்ரத்தில் ப்ராஜாபத்யம் முதலிய க்ருச்ரங்கள் விதிக்கப்படுகின்றன. க்ருச்ரத்திற்கு அங்க மாக உதகதர்பணம், உபஸ்தானம், ஆஜ்யாஹுதி விதிக்கப் படுகிறது. இதற்கு அங்கமாக பன்னிரண்டு மந்திரங்கள் ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் நம: என்ற சப்தத்தைச் சொல் லிக் கொண்டு படிக்கப்படுகின்றன. அதில் சிவாய, ருத் ராய, உக்ராய, பசுபதயே, மஹாதேவாய, கபர்தினே, ஸூர்யாய, ஆதித்யாய, சந்த்ரலலாடாய என்று ஒருவருக்கே ஸூர்யன், சிவன் என்றுபெயர் இருக்கிற படியால் ஸூர்யாந் தர்யாமியான பரமசிவன் இங்கு ப்ரதிபாதிக்கப் படுகின்றுர் என்று தெரிகிறது. மற்றும் ஸ்ம்ருதிகளில் க்ருச்ரம் விதிக்

கப்படுகிறது. தர்பணம் முதலியது விதிக்கப்படவில்லை. ஆகையினால் தர்பணம், ஹோமம் முதலியதோடு விதிக்கப் படும் க்ருச்ரம் அதிக பாபத்தைப் போக்கும், அடிக்கடி செய்த பாபத்தைப் போக்கும், என்று அறிய வேண்டும். இதை கௌதமரே சொல்லுகிறார் एनस्सु गुरुषु गुरूणि लघुषु लघूनि, என்பதால், ச்லோகத்தில் कृच्छ्राणि என்று பஹுவசனம். (பன்மை)யாகக் கூறுவது சாந்திராயணம் முதலியதைக் குறிக்கும் — மேலும் प्रथमो दैव्योभिषक्, भिषक्तमंत्वा भिषजां श्रृणोमि, என்று வேதம், முதல் வைத்யரென்றும் சிறந்த வைத்யரென்றும் பரமசிவனைக் குறிப்பிடுசிறது. சிறந்த வைத்யன் அருள் இருந்தால் சில்லரை வைத்யன் தேவையில்லை. இதை सोऽयमाद्योभिषङ्न:, सर्वोपतापान् हरतु என்று அவர் எல்லா வ்யாதிகளையும் போக்கடிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றார். "11

"இந்த ச்லோகத்தில் முன்பு வர்ணித்த பரமேச்வரன் மூன்று வேதஸ்வரூபமென்றும். ப்ரத்யக்ஷமான ஒளியுடன் கூடியவரென்றும், காயத்ரீ மந்திரத்திற்கு அர்த்தமென்றும், ப்ராணிகளின் ஹ்ருதயத்தில் ப்ரகாசிப்பவரென்றும் சொல்லப் படுகிறது.

आदित्ये मण्डलार्चि:पुरुषविभिदयाऽद्यन्तमध्यागमात्म-
न्यागोपालांगनाभ्यो नयनपथजुषा ज्योतिषा दीप्यमानम् ।
गायत्रीमन्त्रसेव्यं निखिलजनधियां प्रेरकं विश्वरूपं
नीलग्रीवं त्रिणेत्रं शिवमनिशमुमावल्लभं संश्रयाणि ॥ १२ ॥

"ஆதித்யே மண்டலார்ச்சி: புருஷ
விபிதயாத்யந்தமத்யாக மாத்மன்
யாகோபாலாங்கனப்யோ நயநபத
ஜுஷா ஜ்யோதிஷா தீப்யமானம் |

காயத்ரீமந்த்ரஸேவ்யம் நிகிலஜநதி
யாம் ப்ரேரகம் விச்வரூபம்
நீலக்ரீவம் த்ரிணேத்ரம் சிவமநிச
முமாவல்லபம் ஸம்ச்ரயாணி — "12"

யஜுர் வேதோபநிஷத், आदित्योवाएष एतन्मण्डलं तपति என்று ஆரம்பித்து ஸூர்ய மண்டலத்தை ருக்வேதஸ்வரூபமாகவும், காந்திகளை ஸாமவேதஸ்வரூபமாகவும், அதிலுள்ள புருஷனை யஜுர்வேதஸ்வரூபமாகவும். இவ்விதம் மூன்று வேதஸ்வரூபமாக வர்ணிக்கின்றது. ஆதி வேதம், ருக் வேதம். அதில் முதல் எழுத்து 'அ' மத்ய வேதம் யஜுஸ் அதில் நடு எழுத்து बन्धुः, என்ற இடத்தில் 'உ' அடுத்த வேதம் ஸாம வேதம் அதன் கடைசி எழுத்து समानपरं, என்ற இடத்தில் 'ம'. இந்த மூன்று எழுத்துக்களும் சேர்ந்து மூன்று வேதங்களின் ஸாரமான ஓங்காரம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த ஓங்காரமும் பரமேச்வரனுக்கு நாமதேயமாயும் வாஸஸ்தலமாயுமமைந்துள்ளது. இதையோகஸூத்ரகாரரான பதஞ்சலிமஹரிஷி "तस्य वाचकः प्रणवः" என்று நிரூபிக்கின்றார்.

இவ்விதம் असौयस्ताम्रो अरुणः, उतैनंगोपाअदृशन् अदृशन्नुदहार्यः, என்று கோபர்களும் தண்ணீர் கொண்டுவரும் ஸ்த்ரீகளுங் கூட நேரில் பார்க்கிறார்கள் என்று எல்லோருக்கும் ப்ரஸித்தமானவர் என்பதை ருத்ரம் விளக்குகிறது. மேலும் த்விஜர்களுக்கு அவச்யமான காயத்ரீ மந்திரத்திற்கு அர்த்தமாக விளங்குகிறார். அந்த மந்திரத்தில் பர்க: என்ற பதம் பரமசிவனைக் குறிக்கின்றது. பர்கன் என்ற எந்த ஈச்வரன் நம்முடைய புத்திவ்ருத்திகளை அந்தந்த கார்யங்களில்

எவுகிருர்ே, ஸூர்ய மண்டலத்தினுள்ள அவரைத்யானம் செய்கிறோமென்று அர்த்தம் கிடைக்கிறது. யோகயாக்ஞ வல்க்யஸ்ம்ருதியில் காயத்ரீமந்த்ரார்த்தத்தை இவ்விதம் வர்ணிக்கின்ருர்.

देवस्य सवितु र्मध्ये योभर्गोनोधियः क्रमात् ।

प्रचोदयात्तद्वरेण्यं धीमहीत्यन्वय क्रमः ॥ என்று.

புத்தி வ்ருத்திகளை ப்ரேரணம் செய்பவர் பரமசிவ னென்று ப்ருஹதாரண்யக உபநிஷத்தில் அந்தர்யாமி ப்ராஹ் மணத்தில் தெரிகிறது. அங்கு ப்ருதிவ்யாதி பூதங்களிலும் ப்ராணிகளிடத்திலும் அந்தர்யாமியாக விளங்குபவருக்கு அம்ருத: என்று பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அம்ருத: என்பதற்கு பரமேச்வரன் அர்த்தமென்று ஜாபாலோபநிஷத் விளக்குகிறது. அங்கு किं जप्येन अमृतत्वं ब्रूहि எதை ஜபித்தால் அம்ருதத்வம் (மோக்ஷம்) கிடைக்கு மென்ற கேள்விக்கு शतरुद्रीयेण சதருத்ரீயத்தை ஜபிப்ப தால் கிடைக்குமென்று பதில் கூறி एतानिहवा अमृतस्य नामधेयानि இந்த ருத்ரத்தில் உள்ள பதங்களெல்லாம் அம்ருத னுடைய பெயர் என்று விளக்குகிறது. ருத்ரத்தில் சொல்லப் படுவது பரமேச்வரன் என்பதில் ஆக்ஷேபமில்லை. அதை அம்ருதனுடைய பெயர் என்ருல் பரமசிவன் அம்ருதன் என் பது நன்கு விளங்குகிறது. இவ்விதம் ஸ்தாவரஜங்கமாத்மக மான ப்ரபஞ்சத்திற்கு அந்தர்யாமியாக இருப்பதால் அந்த ப்ரபஞ்சத்தையே சரீரமாகக் கொண்டவரென்றும் சொல்லப் படுகிறது. இதை ச்லோகத்தில் विश्वरूपं என்பதால் விளக்கு கிருர்.

आदित्योवाएषः என்ற மந்திரத்திலேயே கடைசியில் अम्बिकापतये, उमापतये என்றிருப்பதைக்கருதி उमावल्लभं என்றும், असौयोऽवसर्पति नीलग्रीवः என்றிருப்பதால் नीलग्रीवं, என்றும், आदित्यो भगवान् सूर्यः नीलग्रीवस्त्रिलोचनः । अधीयते सहस्रांशुस्सामगाध्वर्युहोतृभिः ॥ என்ற புராண ப்ரஸித்தமான त्रिणेत्र என்றும் சொல்லி அப்பேற்பட்ட பரமேச்வரனை எப்பொழுதும் ஆச்ரயிக்கிறேனென்று உபஸம்ஹாரம் செய்கிறார். "12"

"இவ்விதம் 12 ச்லோகங்களால் இரதத்தின் மஹிமை முதலிய விஷயங்களை ப்ரதிபாதனம் செய்த முறையை இந்த ச்லோகத்தில் விளக்குகிறார்.

अभ्राकल्पश्शताङ्गः स्थिरफणि
तिमयं मण्डलं रश्मिभेदास्
साहस्रास्तेषुसप्तश्रुतिभिर
भिहिताः किंचिदूनाचलक्षा ।
एकैकेषां चतस्रस्तदनुदिनमणे
रादिदेवस्य तिस्रः
कॢप्ता स्तत्तत्प्रभावप्रकटन
महिताः स्रग्धराद्वादशैताः ॥ १३ ॥

" அப்ராகல்பச்சதாங்க: ஸ்திரபணி
திமயம் மண்டலம் ரச்மி பேதா:
ஸாஹஸ்ராஸ்தேஷு ஸப்தச்ருதிபிர
பிஹிதா: கிஞ்சிதூனாசலக்ஷா |
ஏகைகேஷாம் சதஸ்ரஸ்ததனு திநமணே
ராதிதேவஸ்ய திஸ்ர:
க்லுப்தாஸ்தத்தத்ப்ரபாவப்ரகடன
மஹிதா: ஸ்ரக்தரா த்வாதசைதா: || "13"

முதல் ச்லோகத்தில் ஸூர்ய ரதம் ஆகாசத்திற்கு அலங்காரமாக விளங்குகிறதென்றும், இரண்டாவது ச்லோகத்தில் ஸூர்ய மண்டலம் வேதஸ்வருபமென்றும், மூன்றுவதில் ஆயிரக்கணக்கான கிரணங்களைப்பற்றியும், நான்காவதில் ஏழுகிரணங்கள் ப்ரதானமென்றும், ஐந்தாவதில் 96 லக்ஷம் கிரணங்கள் 12 ஆதித்யர்களிடமிருக்கின்றன வென்றும், பிறகு 4 ச்லோகங்களால் ஸூர்ய பகவானின் மஹிமையைப் பற்றியும், பிறகு 3 ச்லோகங்களால் அந்தர்யாமியான பரமேச்வரனைப் பற்றியும், இவ்விதம் 12 ச்லோகங்கள் ஸ்ரக்தரா என்ற வ்ருத்தத்தில் சொல்லப்பட்டன. "13"

இந்த ச்லோகத்தில் ஆதித்ய ஸ்தோத்ர ரத்னத்தைப் பாராயணம் செய்பவருக்கு பலனைக் கூறுகிறுர்.

दुस्वप्नं दुर्निमित्तं दुरितमखिलमप्यामयानप्यसाध्यान्
दोषान् दुस्थानसंस्थग्रहणविजनितान् दुष्टभूतान् ग्रहादीन् ।
निर्धूनोति स्थिरांच श्रियमिह लभते मुक्तिमभ्येति चाग्रे
संकीर्त्यस्तोत्ररत्नंसकृदपि मनुजः प्रत्यहं पत्युरह्नाम् ॥ १४ ॥

"துஸ்வப்நம் துர்நிமித்தம் துரித
மகிலமப்யாமயாநப்ய ஸாத்யான்
தோஷாந்துஸ்தாநஸம்ஸ்தக்ரஹண
விஜநிதான் துஷ்டபூதான்க்ர
ஹாதீன் | நிர்தூனேதி ஸ்திராம்ச ச்ரிய
மிஹாலபதே முக்திமப்யேதி சாக்ரே,
ஸங்கீர்த்ய ஸ்தோத்ரரத்னம் ஸக்ருதபி
மனுஜ : ப்ரத்யஹம் பத்யுரஹ்னும்"14"

இந்த ஸ்தோத்ர ரத்னத்தை தினந்தோறும் ஒரு தடவை யாவது பாராயணம் செய்பவர்களுக்கு துஸ்வப்னம், கெட்ட அறிகுறிகள், மற்றுமுள்ள பாபங்கள், வைத்யத்தினுல் நிவர்த்தியாகக்கூடாத வ்யாதிகள், நவக்ரஹங்களின் தசா புக்தி ஸ்தான தோஷம் இவைகளால் ஏற்படும் கஷ்டங்கள், பூதம் பிசாசம் முதலிய உபத்ரவங்கள் நீங்குகின்றன. ஸ்திரமான ஐச்வர்யத்தையுமடைகிருன். "14"

"இவ்விதம் பாரத்வாஜ கோத்ரமாகிய ஸமுத்ரத்திற்கு
கௌஸ்துபமணி போல் விளங்குகின்ற அத்வைத
வித்யாசார்யரான 104 க்ரந்தங்களை
இயற்றிய **ஸ்ரீ அப்பய்ய தீக்ஷிதர**
வர்களின் க்ரந்தங்களில்
ஆதித்ய ஸ்தோத்ர ரத்னம்
முடிவடைகிறது"

ஸ்ரீ சிவாப்யாம்

நம:

श्रीः

॥ आदित्यहृदयम् ॥

ஆதித்யஹ்ருதயம்

ततो युद्धपरिश्रान्तं समरे चिन्तया स्थितं ।
रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् ॥ १ ॥

ததோ யுத்த பரிச்ராந்தம் ஸமரே சிந்தயா ஸ்திதம் ।
ராவணம் சாக்ரதோ த்ருஷ்ட்வா யுத்தாய ஸமுபஸ்திதம் ॥

दैवतैश्च समागम्य द्रष्टुमभ्यागतो रणं ।
उपगम्याब्रवीद्राममगस्त्यो भगवानृषिः ॥ २ ॥

தைவதைச்ச ஸமாகம்ய த்ரஷ்டுமப்யாகதோ ரணம் ।
உபாகம்யாப்ரவீத் ராமம் அகஸ்த்யோ பகவான்ரிஷி: ॥

राम राम महाबाहो श्रुणु गुह्यं सनातनं ।
येन सर्वानरीन्वत्स समरे विजयिष्यसि ॥ ३ ॥

ராம ராம மஹா பாஹோ ச்ருணு குஹ்யம் ஸநாதனம் ।
யேந ஸர்வான் அரீன் வத்ஸ ஸமரே விஜயிஷ்யஸி ॥

आदित्यहृदयं पुण्यं सर्वशत्रुविनाशनं ।
जयावहं जपेन्नित्यं अक्षय्यं परमं शिवम् ॥ ४ ॥

ஆதித்யஹ்ருதயம் புண்யம் ஸர்வசத்ருவிநாசனம் ।
ஜயாவஹம் ஜபேத் நித்யம் அக்ஷயம் பரமம் சிவம் ॥

सर्वमङ्गलमाङ्गल्यं सर्वपापप्रणाशनं ।
चिन्ताशोकप्रशमनं आयुर्वर्धनमुत्तमम् ॥ ५ ॥

ஸர்வமங்களமாங்கள்யம் ஸர்வபாபப்ரணாசனம் ।
சிந்தாசோகப்ரசமனம் ஆயுர்வர்தனமுத்தமம் ॥

रश्मिमन्तं समुद्यन्तं देवासुरनमस्कृतं ।
पूजयस्व विवस्वन्तं भास्करं भुवनेश्वरम् ॥ ६ ॥

ரச்மிமந்தம் ஸமுத்யந்தம் தேவாஸுரநமஸ்க்ருதம் ।
பூஜயஸ்வ விவஸ்வந்தம் பாஸ்கரம் புவனேச்வரம் ॥

सर्वदेवात्मको ह्येष तेजस्वी रश्मिभावनः ।
एष देवासुरगणाँल्लोकान् पाति गभस्तिभिः ॥ ७ ॥

ஸர்வதேவாத்மகோ ஹ்யேஷ தேஜஸ்வீ ரச்மிபாவன: ।
ஏஷ தேவாஸுர கணான்லோகான் பாதி கபஸ்திபி: ॥

एष ब्रह्मा च विष्णुश्च शिवः स्कन्दः पजापतिः ।
महेन्द्रो धनदः कालो यमः सोमो ह्यपां पतिः ॥ ८ ॥

ஏஷ ப்ரம்மாச விஷ்ணுர்ச சிவ: ஸ்கந்த: ப்ரஜாபதி: ।
மஹேந்த்ரோ தனத: காலோ யம: ஸோமோ ஹ்யபாம்பதி: ॥

पितरो वसवः साध्या ह्यश्विनौ मरुतो मनुः ।
वायुर्वह्निः प्रजाप्राण ऋतुकर्ता प्रभाकरः ॥ ९ ॥

பிதரோ வஸவ: ஸாத்யா ஹ்யச்வினௌ மருதோ மனு: ।
வாயுர்வஹ்னி: ப்ரஜாப்ராண: ருதுகர்தா ப்ரபாகர: ॥

आदित्यः सविता सूर्यः खगः पूषा गभस्तिमान् ।
सुवर्णसदृशो भानुः स्वर्णरेता दिवाकरः ॥ १० ॥

ஆதித்ய: ஸவிதா ஸூர்ய: கக: பூஷா கபஸ்திமான் ।
ஸுவர்ணஸத்ருசோ பாநு: ஸ்வர்ணரேதா திவாகர: ॥

हरिदश्वः सहस्रार्चिः सप्तसप्तिः मरीचिमान् ।
तिमिरोन्मथनः शम्भुस्त्वष्टा मार्तण्ड अंशुमान् ॥ ११ ॥

ஹரிதச்வ: ஸஹஸ்ரார்சி: ஸப்தஸப்திர் மரீசிமான் ।
திமிரோன்மதன: சம்புஸ்த்வஷ்டா மார்த்தாண்ட அம்சுமான் ॥

हिरण्यगर्भः शिशिरस्तपनो भास्करो रविः ।
अग्निगर्भोऽदितेःपुत्रः शङ्खः शिशिरनाशनः ॥ १२ ॥

ஹிரண்யகர்ப: சிசிர: தபனோ பாஸ்கரோ ரவி: ।
அக்னிகர்போऽதிதே: புத்ர: சங்க: சிசிரநாசன: ॥

व्योमनाथस्तमोभेदी ऋग्यजुःसामपारगः ।
घनवृष्टिरपां मित्रो विन्ध्यवीथी प्लवङ्गमः ॥ १३ ॥

வ்யோமநாத: தமோபேதீ ருக்யஜு:ஸாமபாரக: ।
கனவ்ருஷ்டிரபாம் மித்ரோ விந்த்யவீதீ ப்லவங்கம: ॥

आतपी मण्डली मृत्युः पिङ्गलः सर्वतापनः ।
कविर्विश्वो महातेजा रक्तः सर्वभवोद्भवः ॥ १४ ॥

ஆதபீ மண்டலி ம்ருத்யு: பிங்கல: ஸர்வதாபன: ।
கவிர்விச்வோ மஹாதேஜா ரக்த: ஸர்வபவோத்பவ: ॥

नक्षत्रग्रहताराणामधिपो विश्वभावनः ।
तेजसामपि तेजस्वी द्वादशात्मन्नमोऽस्तुते ॥ १५ ॥

நக்ஷத்ரக்ரஹதாராணுமதிபோ விச்வபாவனः ।
தேஜஸாமபி தேஜஸ்வீ த்வாதசாத்மந் நமோஸ்துதே ॥

नमः पूर्वाय गिरये पश्चिमायाद्रये नमः ।
ज्योति र्गणानां पतये दिनाधिपतये नमः ॥ १६ ॥

நமः பூர்வாய கிரயே பச்சிமாயாத்ரயே நமः ।
ஜ்யோதிர்கணுநாம் பதயே திநுதிபதயே நமः ॥

जयाय जयभद्राय हर्यश्वाय नमो नमः ।
नमोनमः सहस्रांशो आदित्याय नमो नमः ॥ १७ ॥

ஜயாய ஜயபத்ராய ஹர்யச்வாய நமோ நமः ।
நமோ நமः ஸஹஸ்ராம்சோ ஆதித்யாய நமோ நமः ॥

नम उग्राय वीराय सारङ्गाय नमो नमः ।
नमः पद्मप्रबोधाय मार्ताण्डाय नमो नमः ॥ १८ ॥

நம உக்ராய வீராய ஸாரங்காய நமோ நமः ।
நமः பத்மப்ரபோதாய மார்த்தாண்டாய நமோ நமः ॥

ब्रह्मेशानाच्युतेशाय सूर्यायादित्य वर्चसे ।
भास्वते सर्वभक्षाय रौद्राय वपुषे नमः ॥ १९ ॥

ப்ரும்மேசானாச்யுதேசாய ஸூர்யாயாதித்ய வர்சஸே ।
பாஸ்வதே ஸர்வபக்ஷாய ரௌத்ராய வபுஷே நமः ॥

तमोघ्नाय हिमघ्नाय शत्रुघ्नायामितात्मने ।
कृतघ्नघ्नाय देवाय ज्योतिषां पतये नमः ॥ २० ॥

தமோக்நாய ஹிமக்நாய சத்ருக்ஞயாமிதாத்மனே ।
க்ருதக்னக்ஞய தேவாய ஜ்யோதிஷாம் பதயே நம: ॥

तप्तचामीकराभाय वह्नये विश्वकर्मणे ।
नमस्तमोऽभिनिघ्नाय रवये लोकसाक्षिणे ॥ २१ ॥

தப்தசாமீகராபாய வன்ஹயே விச்வகர்மணே ।
நமஸ்தமோபிநிக்ஞய ரவயே லோக ஸாக்ஷிணே ॥

नाशयत्येष वै भूतं तदेव सृजति प्रभुः ।
पायत्येष तपत्येष वर्षत्येष गभस्तिभिः ॥ २२ ॥

நாசயத்யேஷ வை பூதம் ததேவ ஸ்ருஜதி ப்ரபு: ।
பாயத்யேஷ தபத்யேஷ வர்ஷத்யேஷ கபஸ்திபி: ॥

एष सुप्तेषु जागर्ति भूतेषु परिनिष्ठितः ।
एष एवाग्निहोत्रं च फलं चैवाग्निहोत्रिणाम् ॥ २३ ॥

ஏஷ ஸுப்தேஷு ஜாகர்தி பூதேஷு பரிநிஷ்டித: ।
ஏஷ ஏவாக்னிஹோத்ரம்ச பலம் சைவாக்னிஹோத்ரி
[ணாம் ॥

वेदाश्च क्रतवश्चैव क्रतूनां फलमेव च ।
यानि कृत्यानि लोकेषु सर्व एष रविः प्रभुः ॥ २४ ॥

வேதாஶ்ச க்ரதவஶ் சைவ க்ரதூநாம் பலமேவ ச ।
யாநி க்ருத்யாநி லோகேஷு ஸர்வ ஏஷ ரவி: ப்ரபு: ॥

एनमापत्सु कृच्छ्रेषु कान्तारेषु भयेषु च।
कीर्तयन् पुरुषः कश्चिन्नावसीदति राघव ॥ २५ ॥

ஏனமாபத்ஸு க்ருச்ச்ரேஷு காந்தாரேஷு பயேஷு ச ।
கீர்த்தயன் புருஷ꞉ கச்சின் நாவஸீததி ராகவ ॥

पूजयस्वैनमेकाग्रो देवदेवं जगत्पतिं।
एतत्त्रिगुणितं जप्त्वा युद्धेषु विजयिष्यसि ॥ २६ ॥

பூஜயஸ்வைனமேகாக்ரோ தேவதேவம் ஜகத்பதிம் ।
ஏதத்த்ரிகுணிதம் ஜப்த்வா யுத்தேஷு விஜயிஷ்யஸி ॥

अस्मिन्क्षणे महाबाहो रावणं त्वं वधिष्यसि।
एवमुक्त्वा तदाऽगस्त्यो जगाम च यथागतम् ॥ २७ ॥

அஸ்மின்க்ஷணே மஹாபாஹோ ராவணம் த்வம்
[வதிஷ்யஸி ।
ஏவ முக்த்வா ததாகஸ்த்யோ ஜகாம ச யதாகதம் ॥

एतच्छ्रुत्वा महातेजा नष्टशोकोऽभवत्तदा।
धारयामास सुप्रीतो राघवः प्रयतात्मवान् ॥ २८ ॥

ஏதத்ச்ருத்வா மஹாதேஜா நஷ்டசோகோ꞉பவத்ததா ।
தாரயாமாஸ ஸுப்ரீதோ ராகவ꞉ ப்ரயதாத்மவான் ॥

आदित्यं प्रेक्ष्य जप्त्वा तु परं हर्षमवाप्तवान्।
त्रिराचम्य शुचि र्भूत्वा धनुरादाय वीर्यवान् ॥ २९ ॥

ஆதித்யம் ப்ரேக்ஷ்ய ஜப்த்வா து பரம் ஹர்ஷமவாப்தவான் ।
த்ரிராசம்ய சுசிர்பூத்வா தனுராதாய வீர்யவான் ॥

रावणं प्रेक्ष्य हृष्टात्मा युद्धाय समुपागमत् ।
सर्वयत्नेन महता वधेतस्य धृतोऽभवत् ॥ ३० ॥

ராவணம் ப்ரேக்ஷ்ய ஹ்ருஷ்டாத்மா யுத்தாய ஸமுபாகமத்
ஸர்வயத்னேன மஹதா வதே தஸ்ய த்ருதோபவத் ॥

ஸ்ரீமத் ராமாயணே யுத்தகாண்டே ஆதித்யஹ்ருதயம்
ஸம்பூர்ணம்

ॐ

॥ सूर्याष्टोत्तरशतनामावलिः ॥

ஸூர்யாஷ்டோத்தரசதநாமாவளி

ओं अरुणाय नमः		ஓம் அருணாய	நம:	
” शरण्याय नमः		” சரண்யாய	”	
” करुणारससिन्धवे नमः		” கருணாரஸஸிந்தவே	”	
” असमानबलाय नमः		” அஸமானபலாய	”	
” आर्तरक्षाय नमः		” ஆர்த்தரக்ஷாய	”	
” आदित्याय नमः		” ஆதித்யாய	”	
” आदिभूताय नमः		” ஆதிபூதாய	”	
” अखिलागमवेदिने नमः		” அகிலாகமவேதினே	”	
” अच्युताय नमः		” அச்யுதாய	”	
” अखिलज्ञाय नमः	१०	” அகிலக்ஞாய	”	10
” अनन्ताय नमः		” அனந்தாய	”	
” इनाय नमः		” இனாய	”	
” विश्वरूपाय नमः		” விச்வரூபாய	”	
” इज्याय नमः		” இஜ்யாய	”	
” इन्द्राय नमः		” இந்திராய	”	
” भानवे नमः		” பானவே	”	
” इन्दिरामन्दिराप्ताय नमः		” இந்திராமந்திராப்தாய	”	
” वन्दनीयाय नमः		” வந்தநீயாய	”	
” ईशाय नमः		” ஈசாய	”	
” सुप्रसन्नाय नमः	२०	” ஸுப்ரஸன்னாய	”	20

” सुशीलाय नमः	,, ஸுசீலாய ,,	
” सुवर्चसे नमः	,, ஸுவர்ச்சஸே ,,	
” वसुप्रदाय नमः	,, வஸுப்ரதாய ,,	
” वसवे नमः	,, வஸவே ,,	
” वासुदेवाय नमः	,, வாஸுதேவாய ,,	
” उज्वलाय नमः	,, உஜ்வலாய ,,	
” उग्ररूपाय नमः	,, உக்ரரூபாய ,,	
” ऊर्ध्वगाय नमः	,, ஊர்த்வகாய ,,	
” विवस्वते नमः	,, விவஸ்வதே ,,	
” उद्यत्किरणजालाय नमः ३०	,, உத்யத்கிரணஜாலாய ,,	
” हृषीकेशाय नमः	,, ஹ்ரிஷீகேசாய ,,	
” ऊर्जस्वलाय नमः	,, ஊர்ஜஸ்வலாய ,,	
” वीराय नमः	,, வீராய ,,	
” निर्जराय नमः	,, நிர்ஜராய ,,	
” जयाय नमः	,, ஜயாய ,,	
” ऊरुद्वयाभावयुक्तसारथये नमः	,, ஊருத்வயாபாவயுக்த ஸாரதயே ,,	
” ऋषिवन्द्याय नमः	,, ரிஷிவந்த்யாய ,,	
” रुग्हन्त्रे नमः	,, ருக்ஹந்த்ரே ,,	
” ऋक्षचक्रचराय नमः	,, ருக்ஷசக்ர சராய ,,	
” ऋजुस्वभावचित्ताय नमः ४०	,, ருஜுஸ்வபாவசித் தாய ,,	40

” नित्यस्तुत्याय नमः	,, நித்யஸ்துத்யாய ,,
” ऋकारमातृकावर्णरूपाय नमः	,, ருகார மாத்ருகாவர்ணருபாய ,,
” उज्वलतेजसे नमः	,, உஜ்வலதேஜஸே ,,
” ऋक्षाधिनाथमित्राय नमः	,, ருக்ஷாதினுதமித்ராய ,,
” पुष्कराक्षाय नमः	,, புஷ்கராக்ஷாய ,,
” लुप्तदन्ताय नमः	,, லுப்ததந்தாய ,,
” शान्ताय नमः	,, சாந்தாய ,,
” कान्तिदाय नमः	,, காந்திதாய ,,
” घनाय नमः	,, கனய ,,
” कनत्कनकभूषणाय नमः ५०	,, கனத்கனகபூஷணய ,, 50
” खद्योताय नमः	,, கத்யோதாய ,,
” लूनिताखिलदैत्याय नमः	,, லூனிதாகிலதைத்யாய ,,
” सत्यानन्दस्वरूपिणे नमः	,, ஸத்யாநந்த ஸ்வருபிணே ,,
” अपवर्गप्रदाय नमः	,, அபவர்கப்ரதாய ,,
” आर्तशरण्याय नमः	,, ஆர்தசரண்யாய ,,
” एकाकिने नमः	,, ஏகாகினே ,,
” भगवते नमः	,, பகவதே ,,
” सृष्टिस्थित्यन्तकारिणे नमः	,, ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்த காரிணே ,,
” गुणात्मने नमः	,, குணத்மனே ,,
” घृणिभृते नमः ६०	,, க்ருணிப்ருதே ,, 60

,, बृहते नमः		,, ப்ருஹதே ,,	
,, ब्रह्मणे नमः		,, ப்ரஹ்மணே ,,	
,, ऐश्वर्यदाय नमः		,, ஐச்வர்யதாய ,,	
,, शर्वाय नमः		,, சர்வாய ,,	
,, हरिदश्वाय नमः		,, ஹரிதச்வாய ,,	
,, शौरये नमः		,, சௌரயே ,,	
,, दशदिक्संप्रकाशाय नमः		,, தசதிக்ஸம்ப்ரகாசாய ,,	
,, भक्तवश्याय नमः		,, பக்தவச்யாய ,,	
,, ओजस्कराय नमः		,, ஓஜஸ்கராய ,,	
,, जयिने नमः	७०	,, ஜயினே ,,	70
,, जगदानन्दहेतवे नमः [नमः		,, ஜகதானந்தஹேதவே ,,	
,, जन्ममृत्युजराव्याधिवर्जिताय		,, ஜன்மம்ருத்யுஜரா வ்யாதிவர்ஜிதாய ,,	
,, औन्नत्यपदसंचाररथस्थाय नमः		,, ஔன்னத்யபதஸஞ்சார ரதஸ்தாய ,,	
,, असुरारये नमः		,, அஸுராரயே ,,	
,, कमनीयाय नमः		,, கமநீயாய ,,	
,, अब्जवल्लभाय नमः		,, அப்ஜவல்லபாய ,,	
,, अन्तर्बहिःप्रकाशाय नमः		,, அந்தர்பஹி: ப்ரகாசாய ,,	
,, अचिन्त्याय नमः		,, அசிந்த்யாய ,,	
,, आत्मरूपिणे नमः		,, ஆத்மரூபிணே ,,	
,, अच्युताय नमः	८०	,, அச்யுதாய ,,	80

,, अमरेशाय नमः		,, அமரேசாய ,,	
,, परस्मै ज्योतिषे नमः		,, பரஸ்மைஜ்யோதிஷே ,,	
,, अहस्कराय नमः		,, அஹஸ்கராய ,,	
,, रवये नमः		,, ரவயே ,,	
,, हरये नमः		,, ஹரயே ,,	
,, परमात्मने नमः		,, பரமாத்மனே ,,	
,, तरुणाय नमः		,, தருணாய ,,	
,, वरेण्याय नमः		,, வரேண்யாய ,,	
,, ग्रहाणां पतये नमः		,, க்ரஹாணாம்பதயே ,,	
,, भास्कराय नमः	९०	,, பாஸ்கராய ,,	90
,, आदिमध्यान्तरहिताय नमः		,, ஆதிமத்யாந்தரஹிதாய ,,	
,, सौख्यप्रदाय नमः		,, ஸௌக்யப்ரதாய ,,	
,, सकलजगत्पतये नमः		,, ஸகலஜகத்பதயே ,,	
,, सूर्याय नमः		,, ஸூர்யாய ,,	
,, कवये नमः		,, கவயே ,,	
,, नारायणाय नमः		,, நாராயணாய ,,	
,, परेशाय नमः		,, பரேசாய ,,	
,, तेजोरूपाय नमः		,, தேஜோரூபாய ,,	
,, ह्रीं हिरण्यगर्भाय नमः		,, ஹ்ரீம்ஹிரண்யகர்பாய ,,	
,, ह्रीं संपत्कराय नमः	१००	,, ஹ்ரீம்ஸம்பத்கராய ,,	

,, ऐं इष्टार्थदाय नमः	,, ஐம் இஷ்டார்த்ததாய ,,
,, सुप्रसन्नाय नमः	,, ஸுப்ரஸன்னாய ,,
,, श्रीमते नमः	,, ஶ்ரீமதே ,,
,, श्रेयसे नमः	,, ச்ரேயஸே ,,
,, भक्तकोटिसौख्यप्रदायिने नमः	,, பக்தகோடிஸௌக்ய ப்ரதாயினே ,,
,, निखिलागमवेद्याय नमः	,, நிகிலாகமவேத்யாய ,,
,, नित्यानन्दाय नमः	,, நித்யானந்தாய ,,
,, वेदत्रयात्मने नमः १०८	,, வேதத்ரயாத்மனே ,,

ஸூர்யாஷ்டோத்தரசதநாமாவளி முற்றிற்று.

॥ अथ सूर्यमन्त्रः ॥

1. आसत्येनेति सूर्यमन्त्रस्य—हिरण्यस्तूपऋषिः, त्रिष्टुप्छन्दः, सवितादेवता,

॥ मन्त्रः ॥

आसत्येन रजसा वर्तमानो-
निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च ।
हिरण्ययेन सविता रथेनादेवो-
याति भुवना विपश्यन् ॥

2. अग्निं दूतमिति सूर्याधिदेवता मन्त्रस्य मेधातिथिऋषिः गायत्रीच्छन्दः अग्निर्देवता.

॥ अधि देवतामन्त्रः ॥

अग्निं दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसम् ।
अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥

॥ प्रत्यधि देवतामन्त्रः ॥

3. एषामीशे पशुपतिः पशूनां चतुष्पदामुत च द्विपदाम् । निष्क्रीतोऽयं यज्ञियं भागमेतु रायस्पोषा यजमानस्य सन्तु ॥

"அர்த்தம்"

1. सत्येन - உண்மையான அதாவது (அழிவற்றதான மற்றப் பிரகாசத்தால் அடக்கப்படாத) रजसा - தேஜஸ்ஸினால் आवर्तमान: - எங்குமிருந்து கொண்டும் अमृतम् - மரணமற்ற தேவர்களையும் मर्त्यं च - மனிதர்களையும் निवेशयन् - அவரவர்க்குரிய கர்மங்களில் ஸ்தாபித்துக்கொண்டும், (ஸூர்யன் கிளம்பியவுடன் அந்தந்த பிராணிகள் அததற்குரிய கார்யங்களைச் செய்வதற்குத் தொடங்குவதால் இவ்விதம் சொல்லப்படுகிறது.) सविता - ஜகத்திற்குப் புஷ்டியைக் கொடுக்கின்றவரும், देव: - ஸ்வயம்பிரகாசியுமான ஸூர்யன் हिरण्ययेन-தங்கமயமான रथेन - ரதத்தினால் भुवना - 14 உலகங்களை विपश्यन् - நன்கு பார்த்துக்கொண்டு (பிராணிகளின்கர் மங்களுக்கு சாக்ஷியாக இருந்துகொண்டு) आयाति - ஆகாச வீதியில் சஞ்சரிக்கின்றார்.

2. दूतम् - அந்தந்த தேவர்களைக் குறித்துக் கொடுக்கப்படுகின்ற ஹவிஸ்ஸைப் பெற்று அந்தந்த தேவர்களிடம் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கின்றவரும், होतारम् - தேவர்களை ஹவிர்ப்பாகத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காகக் கூப்பிடுகின்றவரும், विश्ववेदसम् - எல்லாவற்றையும் அறிகின்றவரும், अस्य - இந்த यज्ञस्य - என்னால் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்ற நவக்கிரஹாராதனம் என்ற கர்மத்திற்கு सुक्रतुम् -நல்ல பயனைக் கொடுப்பதற்குச் சாதனமாயிருத்தலை (संपादयन्तम् - உண்டுபண்ணுகின்றவருமான) अग्निम् -

அக்னியை वृणीमहे - பூஜையை ஏற்றுக்கொள்வதற்காக வரவேண்டுமாய் ப்ரார்த்திக்கின்றோம்.

3. एषाम् - நேரில் காணப்படுகின்ற चतुष्पदाम् - நான்கு கால்களுள்ளவைகளும், द्विपदाम् - இரண்டு கால்களுள்ளவைகளுமான पशूनाम् - பிராணிகளுக்கு (यस्मात् - எதனால் रुद्रः - ஸ்ரீ ருத்திரன்) ईशे - ஸ்வாமியாக ஆகின்றாரோ (तस्मात् - அதனால் सः - அந்த ருத்திரன்) पशुपतिः - பசுபதி என்று பிரஸித்தராக விளங்குகின்றார், (तत्सकाशात् - அந்த ஸ்ரீ ருத்திரனிடமிருந்து) अयम् - இப்பசு निष्क्रीतः - விலைக்கு வாங்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு (அனுமதிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு) यज्ञियम् - யாகத்திற்கு யோக்யமான भागम् - பாகமாயிருத்தலை एतु - அடையவேண்டும். यजमानस्य - யஜமானனுக்கு रायस्पोषाः - தனத்தின் பெருக்குகள் (வ்ருத்திகள்) सन्तु - உண்டாகவேண்டும்.

சங்கராந்தி முதலிய தினங்களில் ஸௌர்ய நாராயண பூஜை

சுக்லாம் + சாந்தயே | ஓம்பூ: + பூர்ப்புவஸ்ஸுவ ரோம் | மம உபாத்த + ப்ரீத்யர்த்தம் கரிஷ்யமாணஸ்ய கர்மண: அவிக்நேந பரிஸமாப்த்யர்த்தம் ஆதௌ விக்னேச்வர பூஜாம் கரிஷ்யே || அப உபஸ்ப்ருச்ய ||

அகஜாநநபத்மார்கம் கஜாநநம் அஹர்நிசம் | அனேகதம் தம் பக்தாநாம் ஏகதந்தம் உபாஸ்மஹே || அஸ்மின் பிம்பே ஸுமுகம் விக்னேச்வரம் த்யாயாமி—என்று அக்ஷதையை மஞ்சள் பிள்ளையார்மீது போடுக.

விக்னேச்வரம் ஆவாஹயாமி—அக்ஷதை போடுக.

விக்னேச்வராயநம: ஆஸநார்த்தம் அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி.

,, பாதயோ: பாத்யம் ஸமர்ப்பயாமி.

,, அர்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி.

,, ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி.

,, ஸ்நாநம் ஸமர்ப்பயாமி.

,, ஸ்நாநாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி.

,, வஸ்த்ரார்த்தம் அக்ஷதாந் ஸமர்ப்பயாமி.

,, உபவீதார்த்தம் அக்ஷதாந் ஸமர்ப்பயாமி.

,, ஆபரணார்த்தம் அக்ஷதாந் ஸமர்ப்பயாமி.

,, கந்தான் தாரயாமி.

,, கந்தோபரி ஹரித்ராசூர்ணம் ஸமர்ப்பயாமி.

,, புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி.

1. ஓம் ஸுமுகாய நம:	9. ஓம் தூமகேதுவே நம:
2. ,, ஏகதந்தாய நம:	10. ,, கணாத்யக்ஷாய நம:
3. ,, கபிலாய நம:	11. ,, பாலசந்த்ராய நம:
4. ,, கஜகர்ணகாய நம:	12. ,, கஜானநாய நம:
5. ,, லம்போதராய நம:	13. ,, வக்ரதுண்டாயநம:
6. ,, விகடாய நம:	14. ,, சூர்பகர்ணாய நம:
7. ,, விக்நராஜாய நம:	15. ,, ஹேரம்பாய நம:
8. ,, விநாயகாய நம:	16. ,, ஸ்கந்த பூர்வஜாய நம:

விக்னேச்வராய நம: நாநாவித பத்ர புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி.

தூபார்த்தம் அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி.

தீபார்த்தம் அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி.

ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ:. தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் பர்கோ தேவஸ்யதீமஹி தியோ யோந: ப்ரசோதயாத்—தேவஸவித:ப்ரஸுவ-ஸத்யம் த்வர்த்தேந பரிஷிஞ்சாமி-அமிருதோபஸ்த்ரணமஸி—ஒரு உத்தரணி ஜலம் விடுக.

அக்ஷதை புஷ்பம் எடுத்துக்கொண்டு—ப்ராணாயஸ்வாஹா—வ்யாநாயஸ்வாஹா—அபாநாயஸ்வாஹா—ஸமாநாயஸ்வாஹா—உதாநாயஸ்வாஹா — ப்ரஹ்ம்மணேஸ்வாஹா—விக்னேச்வராய நம: கதலீபலம் நிவேதயாமி. அமிருதாபிதாநமஸி. நிவேதநானந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி. ஒரு உத்தரிணி தீர்த்தம் விடுக.

பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: பூகீபலஸமாயுக்தம் நாகவல்லீதளைர்யுதம் கர்பூரசூர்ண ஸம்யுக்தம் தாம்பூலம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம்.

விக்னேச்வராய நம: கர்பூரதாம்பூலம் ஸமர்ப்பயாமி.
" மந்த்ரபுஷ்பம் ஸமர்ப்பயாமி.
" ஸர்வோபசாரான் ஸமர்ப்பயாமி.

வக்ரதுண்டமஹாகாய ஸூர்யகோடி ஸமப்ரப்ப |
அவிக்னம் குருமேதேவ ஸர்வகார்யேஷு ஸர்வதா. ||

இதைக் கூறி ப்ரார்த்தனை செய்து-ஸூர்ய பூஜை ஸங்கல்பம் செய்க.

சுக்லாம் + சாந்தயே — ஓம் பூ: + பூர்புவஸ்ஸுவரோம். மமஉபாத்த + ப்ரீத்யர்த்தம் சுபேசோபனே முஹூர்த்தே அத்யப்ரும்மண: த்விதீய பரார்த்தே ச்வேத வராஹகல்பே வைவஸ்வதமன்வந்தரே அஷ்டாவிம்சதி தமேகலியுகே ப்ரதமேபாதே ஜம்பூத்வீபே பாரதவர்ஷே பரதகண்டே மேரோ: தக்ஷிணேபார்ச்வே சகாப்தே அஸ்மின் வர்த்தமானே வ்யாவஹாரிகே ப்ரபவாதிநாம் ஷஷ்ட்யா: ஸம்வத்ஸராணாம் மத்யே..........நாமஸம்வத்ஸரே உத்தராயணே ஹேமந்த ருதௌ மகரமாஸே........பக்ஷே..........திதௌ........வாஸரயுக்தாயாம்..........நக்ஷத்ரயுக்தாயாம் சுபயோக சுபகரண ஏவம்குண விசேஷணவிசிஷ்டாயாம் அஸ்யாம்........திதௌ மமஸஹகுடும்பஸ்ய ஸர்வாபீஷ்ட ஸித்யர்த்தம் சாயாஸம்க்ஞாஸமேதஸ்ரீ ஸூர்யநாராயண ப்ரீத்யர்த்தம், ஆயுஷ்மத்ஸத்ஸந்தான ஸமிருத்யர்த்தம் ஆரோக்யாதி ஸமஸ்த ஸம்பத்ப்ராப்த்யர்த்தம், சாயாசம்க்ஞாஸமேத ஸ்ரீ ஸூர்யநாராயணபூஜாம் ததங்கம் கலசபூஜாஞ்ச கரிஷ்யே. அபஉபஸ்ப்ருச்ய || அஸ்மாத் ஹரித்ராபிம்பாத் விக்னேச்வரம் யதாஸ்தானம் ப்ரதிஷ்டாபயாமி. என்று அக்ஷதையைப் போட்டு சிறிது வடக்கே நகர்த்தி அந்த புஷ்பாக்ஷதைகளைத் தலையில் தரிக்கவும்.

கலச பூஜை :—பஞ்சபாத்திரத்திற்கு நாலு புறமும் சந்தனமிட்டு உள்ளே ஒரு புஷ்பத்தைப் போட்டு வலது கையால் மூடிக்கொண்டு

(1) கலசஸ்ய முகே விஷ்ணுः கண்டே ருத்ரः ஸமாச்ரிதः ।
மூலே தத்ர ஸ்திதோ ப்ரம்மா மத்யே மாத்ருகணு [ஸம்ருதாः ॥
குக்ஷௌ துஸாகராः ஸர்வே ஸப்தத்வீபா வஸுந்தரா
ரிக்வேதோதயஜுர்வேதः ஸாமவேதோப்யதர்வணு
அங்கைச்ச ஸஹிதாः ஸர்வேகலாசாம்பு ஸமாச்ரிதாः॥
கங்கேச யமுனேசைவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி
நர்மதே ஸிந்து காவேரி ஜலேஸ்மின் ஸன்னிதிம் குரு

என்று சொல்லி பூஜாத்ரவ்யங்களையும், தன்னையும் ப்ரோக்ஷிக்கவேண்டும்.

ஆகமார்த்தந்து தேவாநாம் கமனுர்த்தந்து ரக்ஷஸாம்
குர்வே கண்டாரவம் தத்ர தேவதாஹ்வநலாஞ்சனம்

என்று கூறி மணியை அடிக்கவும்.

த்யானம் :—ஸூர்யம் ஸுந்தரலோகநாதம் அம்ருதம் வேதாந்தஸாரம் சிவம் ஞானம்ப்ரஹ்மமயம் ஸுரேச மமலம் லோகைகசித்தஸ்வயம், இந்த்ராதித்யநராதிபம் ஸுரகுரும் த்ரைலோக்யசூடாமணிம், ப்ரம்மா விஷ்ணுசிவஸ்வரூபஹ்ருதயம் வந்தேஸதாபாஸ்கரம். (ஆஸத்யேந + பச்யன்) அக்ஷதை புஷ்பமெடுத்து.

அஸ்மின் பிம்பே சாயாஸம்க்ஞாஸமேத ஸ்ரீ ஸூர்ய நாராயணம் த்யாயாமி.

சாயாஸம்க்ஞாசமேத ஸ்ரீ ஸூர்யநாராயணம் ஆவாஹ யாமி.

மித்ராய நம: சாயாஸம்க்ஞாசமேத ஸ்ரீ ஸூர்ய நாராயணஸ்வாமிநே நம: ஆஸநார்த்தம் அக்ஷதான்ஸ + மி

ரவயேநம: பாதயோ: பாத்யம் ஸமர்ப்பயாமி.

ஸூர்யாய நம: அர்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி.

பாநவே நம: ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி.

ககாய நம: ஸ்நாநம் ஸமர்ப்பயாமி.

ஆபோஹிஷ்டாமயோபுவ: + ஆபோஜநயதாசந:

என்று சொல்லி ஜலத்தால் ப்ரோக்ஷிக்கவும்.

ஸ்நாநாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி.

பூஷ்ணே நம: வஸ்த்ரார்த்தம் அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி

ஹிரண்யகர்ப்பாய நம: உபவீதார்த்தம் அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி.

மரீசயே நம: ஆபரணர்த்தம் அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி

ஆதித்யாய நம: கந்தான் தாரயாமி

ஸவித்ரே நம: கந்தோபரி அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி
புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி.

ஓம் அர்காய நமः	ஓம் அனந்தாய நமः
,, பாஸ்கராய நமः	,, கோவிந்தாய நமः
,, திவாகராய நமः	,, கேசவாய நமः
,, தீப்தாய நமः	,, நாராயணாய நமः
,, ஸஹஸ்ரநேத்ராய நமः	,, மாதவாய நமः
,, ஆதிமத்யாந்தரஹிதாய [நமः	,, கோவிந்தாய நமः
	,, விஷ்ணவே நமः
,, க்ரஹாணாம்பதயே நமः	,, மதுஸூதநாய நமः
,, தேஜோரூபாய நமः	,, த்ரிவிக்ரமாய நமः
,, ஆதித்யாய நமः	,, வாமநாய நமः
,, ஆதிபூதாய நமः	,, ஸ்ரீதராய நமः
,, அனந்தாய நமः	,, ஹ்ரிஷிகேசாய நமः
,, விச்வரூபாய நமः	,, பத்பநாபாய நமः
,, ஹ்ரீம்ஸூப்ரஸந்நாய நமः	,, தாமோதராய நமः
,, ஹ்ரீம்ஸம்பத்கராய நமः	,, சாயாயை நமः
,, இஷ்டார்த்ததாய நமः	,, ஸம்க்ஞாயை நமः
,, ஆத்மரூபிணே நமः	,, ஸுவர்ச்சலாயை நமः
,, ஸகலஜகதாம்பதயே நமः	,, இந்த்ராய நமः
,, ஆர்தரக்ஷாய நமः	,, உபேந்த்ராய நமः
,, அச்யுதாய நமः	(ஸூர்யாஷ்டோத்தரம் 43 பக்கம் [பார்க்க.)

சாயாஸம்யக்ஞா ஸமேத ஸ்ரீ ஸூர்யநாராயண ஸ்வாமிநே நமः நாநாவித பத்ர புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி.

பாஸ்கராய நமः தூபம் ஆக்ராபயாமி.

தூபானந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி.

கர்மஸாக்ஷிணே நமः தீபம் தர்சயாமி.

தீபானந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி.

குடோதன ப்ரியாய நமஃ குடோதனம் (சர்க்கரைப் பொங்கல்) இக்ஷு தண்டம் (கரும்பு) ஆர்த்ரகம் (இஞ்சி கொத்து) ஹரித்ரகம் (மஞ்சள் கொத்து) நாளிகேரகண்டத்வயம் (தேங்காய் மூடி 2) கதலீபலம் (வாழைப்பழம்) மாஷாபூபம் (வடை) திவ்யான்னம் மஹாநைவேத்யம் நிவேதயாமி.

(நிவேத்ய வஸ்துக்கள்மீது ஒவ்வொரு புஷ்பத்தைப் போட்டு முன் விக்னேச்வர பூஜையில் கூறியபடி நிவேதனம் செய்யவும்.)

பூகீபல + க்ருஹ்யதாம், கர்பூர தாம்பூலம் ஸமர்ப்பயாமி.

புஷ்கராக்ஷாய நமஃ கர்பூர நீராஜனம் தர்சயாமி.

வேதவேதாந்ததத்வக்ஞாயநமஃ மந்த்ரபுஷ்பம் ஸமர்ப்பயாமி.

இரு கைகளாலும் புஷ்பத்தை எடுத்து நின்றுகொண்டு போடவும்.

யாநி காநி ச பாபாநி ஜந்மாந்தரக்ருதாநிச |
தாநி தாநி விநச்யந்து ப்ரதக்ஷிணபதேபதே ||
ஸூர்யநாராயணஸ்வாமிநே நமஃ ப்ரதக்ஷிணம் ஸ + மி
ஜயது ஜயது ஸூர்யஃ ஸப்தலோகைகதீபஃ
கிரணதஹிததாபஃ க்லேசதுக்கஸ்யநாசஃ
அருண ககநகம்யம் ஆதிம் ஆதித்ய மூர்த்திம்
பரமப்ரமரூபம் பாஸ்கரம் தம் நமாமி. நமஸ்காரம்.

ப்ரார்த்தனை :— பானோ பாஸ்கர மார்த்தாண்டசண்டரச்மே திவாகர | ஆயுராரோக்யம் ஐச்வர்யம் ஸ்ரியம் புத்ராம்ஸ்ச தேஹி மே ||

அநயா பூஜயா ஸ்ரீ ஸூர்யநாராயணஃ ப்ரீயதாம்.

கோபூஜை

மறுநாள் காலையில் ஆசாரத்துடன் விக்னேச்வர பூஜையை செய்துவிட்டு கோபூஜைக்கு ஸங்கல்பம் செய்ய வேண்டும்.

ஓம் சுக்லாம் + சாந்தயே ‖ ஓம் பூ: + பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம். மமஉபாத்த + ப்ரீத்யர்த்தம் சுபே சோபனே முகூர்த்தே + சுபதிதௌ கவாம்ஸம்பதபிவ்ருத்யர்த்தம் கோபூஜாம் ததங்கம் கலசபூஜாம்சகரிஷ்யே ‖

முன்போல கலசபூஜை செய்துகொள்ளவும்.

த்யானம் :—காமதேனு ஸமுத்பூதே ஸர்வகாமபலப்ரதே | த்யாயாமி ஸௌரபேயி த்வாம் வ்ருஷபத்னி நமோஸ்துதே ‖ காம் த்யாயாமி.

ஆவாஹனம் :—ஆவாஹயாமி தேவேசி ஹவ்ய கவ்ய பலப்ரதே | வ்ருஷபத்னி நமஸ்துப்யம் ஸுப்ரீதா வரதா பவ ‖ காம் ஆவாஹயாமி.

வ்ருஷபத்ந்யை நம: ஆஸனார்த்தம் அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி.

கவே நம:	பாதயோ: பாத்யம் ஸ + மி.
காமதேனவே நம:	அர்க்யம் ஸ + மி.
ஸௌரப்யை நம:	ஆசமனீயம் ஸ + மி.
வத்ஸதர்யை நம:	ஸ்நானம் ஸமர்ப்பயாமி.
பலதாயின்யை நம:	வஸ்த்ரார்த்தம் அக்ஷதான் ஸ + மி.
பயஸ்வின்யை நம:	ஆபரணார்த்தம் அக்ஷதான் ஸ + மி.
மஹாலக்ஷ்ம்யை நம:	கந்தான் தாரயாமி.
கந்தோபரி ஹரித்ரா	சூர்ணம் ஸமர்ப்பயாமி.
சபளாயை நம:	புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி.

ஓம் காமதேனவே நம:	ஓம் மஹாலக்ஷ்ம்யை நம:
,, சத்ருஸூதனுயை நம:	,, ஹவ்யகவ்யபலப்ரதா
,, சபளாயை நம:	,, காம்போஜஜனகாயை ந
,, கவே நம:	,, பப்லஜநாகாயை நம:
,, ஸௌரப்யை நம:	,, யவனஜநகாயை நம:
,, வத்ஸதர்யை நம:	,, வ்ருஷபத்ன்யை நம:
,, ஸர்வகாமபலப்ரா தாயை நம:	,, க்ஷீரதாரிண்யை நம:

கவே நம: நாநாவித பத்ரபுஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி.

,, தூபம்தர்சயாமி தூபாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸ

,, தீபம்தர்சயாமி தீபானந்தரம் ஆசமநீயம் ஸ

,, குடோதனம் நிவேதயாமி நிவேதநாந்தரம் நீயம் ஸ+மி.

முன்போல் எல்லாம் செய்து பசுவுக்கு அளிக்கவு

கவே நம: கற்பூர நீராஜனம் தர்சயாமி.

,, மந்த்ரபுஷ்பம் ஸ+மி. ப்ரதக்ஷிணம் செய்

நமஸ்காரம்:—க்ஷீராப்திதநயே தேவி வஸிஷ்டாதி பூஜிதே | கோதனம் ஸ்ரீதனம் சாபி புஷ் புத்ராம்ஸ்ச தேஹி மே ||

சத்ரசாமராதிஸமஸ்தோ பசாரான் ஸமர்ப்பயாமி.

"ஸ்திரீகளுக்கு ஸூர்ய நமஸ்காரம்"

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்புஜம், ப்ரஸன்னவதனம் த்யாயேத்ஸர்விக்னோபசாந்தயே. மம உபாத்தஸமஸ்த துரிதக்ஷயத்வாரா பரமேச்வர ப்ரீத்யர்த்தம் சாயாஸம்ஞாஸமேதஸூர்யநாராயணப்ரீத்யர்த்தம் ஸூர்யநாராயணப்ரஸாதஸித்யர்த்தம் ஸூர்யநாராயண பூஜாம் ஸூர்யநமஸ்காரஞ்ச கரிஷ்யே—ஜலத்தைத் தொடவும். கலசம் கந்தபுஷ்பாக்ஷதைரப்யர்ச்ய, கலசஸ்யமுகே விஷ்ணு: கண்டேருத்ர: ஸமாச்ரித: மூலேதத்ரஸ்திதோ ப்ரஹ்மா மத்யேமாத்ருகண: ஸ்ம்ருதா:, குக்ஷௌது ஸாகரா: ஸர்வே ஸப்தத்வீபாவஸுந்தரா. ருக்வேதோத யஜுர்வேத: ஸாமவேதோப்யதர்வண. அங்கைச்ச ஸஹிதாஸ்ஸர்வே கலஶாம்புஸமாச்ரிதா:, கங்கேசயமுனேசைவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி. நர்மதே ஸிந்துகாவேரி ஜலேஸ்மின் ஸன்னிதிம் குரு, பூஜாத்ரவ்யாணி ஆத்மாநஞ்ச ப்ரோக்ஷ்ய. அக்ஷதையும் புஷ்பமும் எடுத்துக்கொள்ளவும். || ஸூர்யம் ஸுந்தரலோகநாதமம்ருதம். வேதாந்தஸாரம் சிவம் ஞானம் ப்ரஹ்மமயம் ஸுரேசமமலம் லோகைகசித்தஸ்வயம் | இந்த்ராதித்யநராதிபம் ஸுரகுரும் த்ரைலோக்யசூடாமணிம் ப்ரஹ்மாவிஷ்ணுசிவஸ்வரூப ஹ்ருதயம் வந்தே ஸதாபாஸ்கரம் || அஸ்மின் பிம்பே சாயாஸம்க்ஞா ஸமேத ஸூர்ய நாராயணம் த்யாயாமி—ஸூர்ய நாராயணம் ஆவாஹயாமி ||

ஸூர்யநாராயண ஸ்வாமிநே நம: ஆஸநம்ஸமர்பயாமி—ஸூர்ய+நம: பாதயோ: பாத்யம்ஸமர்பயாமி—ஸூர்ய+நம: அர்க்யம் ஸமர்பயாமி—ஸூர்ய+நம:

ஆசமனீயம் ஸம+யாமி ஸூர்ய+நம:—ஸ்னனம்+யாமி ஸ்னனந்தரம் ஆசமனீயம் ஸமர்+யாமி ஸூர்ய+நம: வஸ்த்ரம் ஸமர்பயாமி—ஸூர்ய+நம: ஆபரணம் ஸமர்+யாமி—ஸூர்ய+நம: கந்தாந்தாரயாமி—கந்தோபரி அக்ஷதாந்ஸமர்பயாமி—ஸூர்ய+நம: புஷ்பாணிஸமர்ப யாமி—(அர்ச்சனை) மித்ராயநம: முதல் 12 அர்ச்சனைகள் செய்து—ஸூர்யநாராயண+நம: தூபார்த்தம் அக்ஷதான் ஸமர்பயாமி—ஸூர்ய+நம: தீபார்த்தம் அக்ஷதான்ஸம+யாமி—பூர்புவஸ்ஸுவ: தேவஸவித:, ப்ரஸுவ, ஸத்யம்த் வர்த்தேன பரிஷிஞ்சாமி. அம்ருதோ பஸ்தரணமஸி—ப்ராணயஸ்வாஹா—அபாநாய ஸ்வாஹா — வ்யானய ஸ்வாஹா—உதாநாயஸ்வாஹா — ஸமானய ஸ்வாஹா — ப்ருஹ்மணே ஸ்வாஹா—ஸூர்யநாராயணஸ்வாமினே நம: க்ஷீரம்-பலம், ரஸகண்டம்—நிவேதயாமி நிவேதனனந்தரம் ஆசமனீயம் ஸமர்பயாமி. கர்பூரதாம் பூலம்ஸமர்பயாமி—ஸர்வோப சாரான்ஸமர்பயாமி.

(ப்ரதக்ஷிணம்) யாநிகாநிசபாபாநிஜன்மாந்தரக்ருதானிச தாநிதாநி விநச்யந்தி ப்ரதக்ஷிண பதேபதே—நமஸ்காரம்—1. மித்ராயநம: 2. ரவயேநம: 3. ஸூர்யாயநம: 4. பானவேநம: 5. ககாயநம: 6. பூஷ்ணேநம: 7. ஹிரண்யகர்பாயநம: 8. மரீசயேநம: 9. ஆதித்யாயநம: 10. ஸவித்ரேநம: 11. அர்க்காயநம: 12. பாஸ்கராயநம: சாயாஸம்க்ஞாஸமேத ஸூர்யநாராயண ஸ்வாமினேநம:

ஸௌரமண்டல மத்யஸ்தம் ஸாம்பம் ஸம்ஸார பேஷஜம் நீலக்ரீவம் விரூபாக்ஷம் நமாமிசிவமவ்யயம், பானோ பாஸ்கர மார்த்தாண்ட சண்டரச்மேதிவாகர, ஆயுராரோக்யமைச்வர்யம் ச்ரியம் புத்ராம்ஸ்சதேஹிமே.

அஸ்மாத்பிம்பாத் ஸூர்யநாராயணம் யதாஸ்தானம் ப்ரதிஷ்டாபயாமி. பூஜை தீர்த்தத்தை எடுத்து அகால ம்ருத்யுஹரணம் ஸர்வவ்யாதிநிவாரணம் ஸமஸ்தபாப க்ஷயகரம் ஸூர்யநாராயண பாதோதகம் சுபம். என்று சாப்பிடவும். சங்கராந்தியன்று புருஷர்களும் இவ்விதம் பூசை செய்து அதில் அஷ்டோத்ரார்ச்சனை செய்யலாம்.

பிறகு பஞ்சாக்ஷரம் அஷ்டாக்ஷரம்
உபதேசப்படி செய்யவும்.

TheLiberty Press, Madras-1.